

మౌలానా ఆజాద్

జీవిత చరిత్ర,



రామఘర్ కాంగ్రెసు.

C1

1

NR201E170

విషయ సూచిక.



అధ్యాయము.

విషయము.

పుట.

1. ఉపక్రమము	1
2. బాల్యము.	4
3. విద్యాభ్యాసము.	5
4. ప్రతికాసంపాదనము	8
5. ఖిలాఫతు ఉద్యమము	21
6. అసహ యోద్యమము.	24
7. ఢిల్లీ కాంగ్రెసు అధ్యక్షత.	30
8. సత్యాగ్రహము, జైలు	34
9. కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీ బోర్డు.	41
10. కాంగ్రెసు అధ్యక్షత	45
11. రామఘట్ కాంగ్రెసు	53
12. ఆజాదుగారి స్వభావము	60
13. అధ్యక్షోపన్యాసము	67

21

1 29 గురువారము భృరామయ్య
పెనమలారు.

మౌలానాఅజాద్

రామఘర్ కాంగ్రెసు.

OBTAINABLE FROM.

The Variety Agencies,
REPRESENTATIVES
BOOK-SELLERS, & NEWS AGENTS,
Governorpet, BEZWADA.

కొవ్వూరి శరకోపాచార్యులు,

ఎం. ఏ., బి. ఎల్., కాకినాడ.

ప్రకాశకుడు : కొ. శతకోపాచార్యులు,
వకీలు, కాకినాడ.

సర్వస్వామ్యసంకలితము.

1940 మార్చి

మొదటికూర్పు.

వెల రు 0-6-0:

కాకినాడముద్రాక్షరశాల,

కాకినాడ.

నీతి క.

మౌలానా అజాదుగారి జీవితచరిత్ర పవిత్రమైనది. శాంతి, అహింసాభావము, ధార్మికత, వినయము, సాంఘికమైత్రి, జాతీయైక్యము, ఈమహనీయునిలో మూర్తీభవించినవి.

ఈయన చేసిన ప్రజాసేవ అపారము. ఈయన ఇప్పటి తక్కిన ముస్లిము నాయకులకన్న చాలరెట్లెక్కువ పండితుడు ధర్మనిష్ఠుడు; అయినను మతమార్థ తకు లోబడలేదు. “ఈదేశపు ‘మహమ్మదీయులకు ప్రతిపక్షులు విరోధులు బ్రిటిషుసర్కారుకారు, హిందువులే,” అను సర్ సయ్యద్ అహమ్మద్ గారి వాదమును అజాదుగారు ఆబాల్యమును ప్రతిఘటించినారు.

తనకన్న పెద్ద విద్వాంసుడు అగు మౌలానా మహమ్మదాలీగారు ‘కామ్రేషు’ పత్రికద్వారా అప్పుడు ముస్లిముల ఆ సాంఘికతత్వమునే ప్రేరేపించెను. విదేశమందు పుట్టిపెరిగినను అజాదుగారప్పుడు (1912—15) తన ‘అల్ హిలాల్’ పత్రిక ద్వారా ద్వంద్వయుద్ధముచేసి, జయించి, జాతీయభావమును బౌద్ధార్యమును ముస్లిములలో (తుదకు మహమ్మదాలీగారిగూడ) నాటించెను; ఒకసారి యొకప్రతికక్షి తనను చంపబోయెను; కాని ఆయన తనధర్మబోధను విడనాడలేదు.

ఇప్పుడు మరల భారతదేశము రెండుఖండములుగ జేయుటకు హిందూముస్లిములమధ్య మైత్రిచెడగొట్టి, దేశపు

దాస్యబంధము బలపర్చుయత్నము జరుగుచున్నది. సర్వమాన్యు
 డగునున్న అజాదుగారినిప్పుడు రాష్ట్రపతిగ ప్రజలెన్నుకొనుట
 సహజమే. కొన్నియేండ్లక్రిందనుండి నాయకులు కోరుచున్నను,
 ఈయన ఇంతవర కధ్యక్షతనుండి తప్పించుకొన్నారు; అజాదు
 గారు నిరాడంబరజీవి. ఈదేశపు క్లిష్టపరిస్థితినిబట్టి ఇప్పుడీబాధ్యత
 వహించినారు.

గాంధీ నెహ్రూ సుభాసులవలె అజాదుజీవితము జనులం
 దరు చదువదగినదని తలచి, ఈచిన్నపుస్తకమును వ్రాసినాను.
 మూలానా అజాదుగారు తనజీవితవిశేషములను వెల్లడిచేయుడు.
 ఆయన తన స్వభాషయగు హిందూస్తానీలోనే గ్రంథములను
 పత్రికలను ప్రచురించెను; ఉర్దూలో నవ్యశైలికి మార్గదర్శకుడై
 నాడు. కాని, జనులకాయన జీవితవృత్తాంతములంతగా తెలియవు.
 కనుక, ఈపుస్తకమువ్రాయుటలో కొంత చిక్కుకల్గినది. అయి
 నను, బొంబాయి క్రానికల్ పత్రికలోను కొన్ని హిందీరచన
 లోను దొరికిన అంశములను పయోగించి దీనిని వ్రాసినాను.

హిందూస్తానీలో 'ఆజాద్' అనియే వీరిపేరు వాడుక:
 (దీనికి 'స్వతంత్రుడు' అనియర్థము.) తెలుగులో 'అజాదు' అనియే
 వాడుక యేర్పడినది. దీనిలో రెండురూపములును పడినవి.

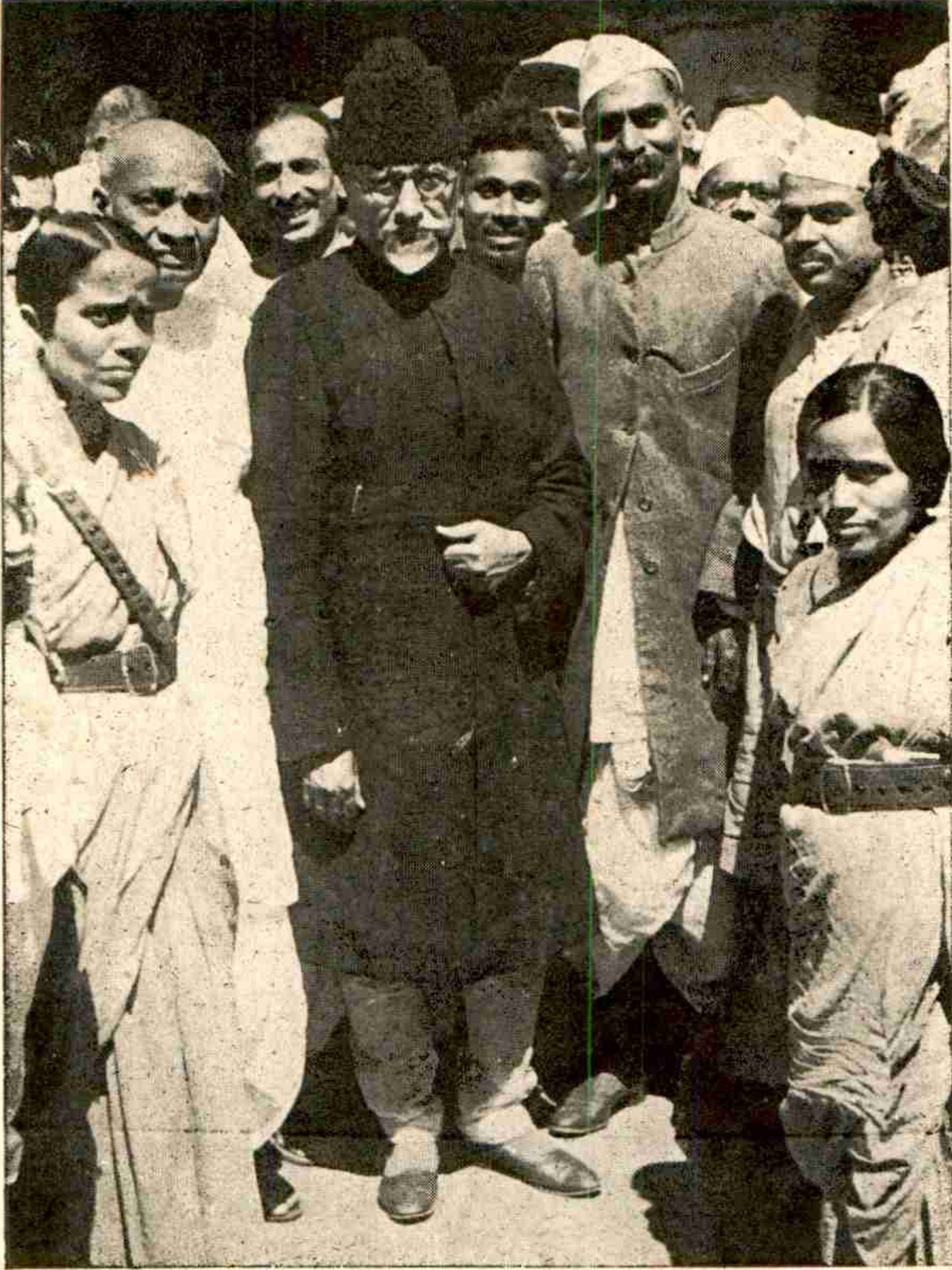
రామఘరుకాంగ్రెసు వృత్తాంతములు రాష్ట్రపతి అధ్య
 క్షోపన్యాసముగూడ ఇందులో చేర్చబడినవి.

కాకినాడ }
 30-3-40.

కొ॥ శ॥

V24

వి



రాష్ట్రపతి ఆజాద్ గారిని రామఘర్ లో
సన్మానించుట.

రాష్ట్రపతి మౌలానా ఆజాద్.

1. ఉపక్రమము.

మన నాయకులకు ప్రజాసేవకులకు లభించు గౌరవము అన్నిటిలో గొప్పది కాంగ్రెసు అధ్యక్షత. ఈ కాలమందు ఆర్థిక సాంఘికాదులకును రాజకీయములతో సంబంధమున్నది; కనుక, ప్రజాక్షేమముకై కృషిచేయు మనదేశపు సంఘములన్నిటిలో ముఖ్యము జాతీయమహాసభయే. త్యాగముతోను దేశసేవతోను ధన్యులైన పవిత్రపురుషులే జరులహృదయ మాకర్పించి, వారి యెన్నికచే కాంగ్రెసు కధ్యక్షులుకాగలరు.

ఈ సాలు కాంగ్రెసుమహాసభకు శ్రీ మౌలానా అబుల్ కలాం ఆజాదుగా రధ్యక్షులై నారు. ఈయన గొప్పత్యాగి, మహాభక్తుడు, అద్భుతవిద్వాంసుడు, సామ్యుడు, వినయముడు, సమన్వయకర్త. ఈ వీరపురుషుడు విదేశజాతుడయ్యు, భారత మాతకు నిజమైన పుత్రరత్నములలో నొకడు; అరబ్బి పారసీ ఉర్దూలలో నఖండ పండితుడై, మనదేశీయసంస్కృతిపైన విశేషాదరముగలవాడు. ముస్లిము ధార్మికలోకమందు సాటిలేని విద్వాంసుడై జగద్విఖ్యాతుడైనను, తనలో శతాంశమునకును పోలని నాయకమృత్యుల గర్వోక్తులకెదురాడక, విరోధులకును

పూజ్యుడగు అజాతశత్రువు; సర్వదా వేదాంతగోష్ఠిలో నుండి ధార్మికవీరుడై దైవభక్తుల కాదర్శపురుషుడయ్యి, రాజకీయములందు నిరంతరకర్మపరుడు; అద్భుతవాగ్ధాటిగల మహావక్త్రయయ్యి, అత్యంతం మితభాషి; విశ్వజనీన దృష్టిగల్గియు, అఖండ దేశభక్తుడు. రామఘరకాంగ్రెసు జరుగబోవు ముందాయన యిచ్చిన యీక్రింది సందేశము గమనింపుడు.

“భారతదేశపు రాజకీయసమరములో నిష్పాడు గొప్ప విషమమగు ఘట్టములోనుండి వెళ్ళుచున్నాము. మనకాలపు ఈ అగ్నిపరీక్షలో జయమొందుటకు ఈక్రింది ముఖ్యాంశములు రెండును కాంగ్రెసు పక్షీయులగు స్త్రీ పురుషులందరూ స్మరింపవలెను. మనమహాసంస్థ సరిగ తయారై, అంతఃకలహములు పోయినప్పుడే, రాబోవు ఎట్టిపరిస్థితులనైన శక్తిగాంభీర్యములతో సాధింపగలము. కాంగ్రెసును జాతీయస్వాతంత్ర్యమును అభిమానించువారెవరును మనవిక్యముకు సమిష్టి కార్యపరత్వముకు భంగకరమగునట్లేమియు చేయరాదు. మనలోని అల్పత్వమును వదిలి, మనయున్నతి కేర్పడిన యీ విషమస్థితిలో నిజమైన భారతయోధులము కావలెను; మనమాటలు చర్యలు గంభీరములై ఉదారములై యుండవలె, గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వమందు సంపూర్ణవిశ్వాసముంచవలె. ఈనాయకత్వమువల్లనే మనయుద్యమమిట్టి ఘనస్థితివచ్చియున్నది; దీనిద్వారానే ముందును మనము విజయమొందగలము.”

ఇట్టిమహానీయుని జీవితచరిత్రము జనులందరికి మార్గదర్శకము. కాని, వినయమూర్తి, ఖ్యాతిద్వేషియగు మాలానా గారు తమ్ముని కూర్చివ్రాయుట చెప్పట లేదు, కనుక వివరములు సరిగా తెలియవు, కాని, ఆజీవితపు ముఖ్యవిశేషము లందరును గ్రహించి, అనుసరింపదగినవి; కనుక వాటిని పరిశీలింతము.

అజాదుగారి పూర్వికులందరును ధర్మశాస్త్రజ్ఞులు, మహావిద్వాంసులు. మూలపురుషుడగు షేక్ జమాలుద్దీనుగారు మహాపండితుడు, మతాచార్యుడు. ఆయన భారతదేశముకు వచ్చి, అక్కరుచక్రవర్తి యాస్థానపువిద్వాంసుడుగ నుండెను. ఆయన వంశస్థులు ముస్లింమతాధికారులుగ నుండిరి. వారీదేశమునుండి తరుచు అరేబియాకు పోవుచుండిరి. అజాదుగారి తండ్రి తాతలు భారతీయులే అయితే 1857 లో జరిగిన సిపాయివిప్లవసమయమును ఢిల్లీ అల్లకల్లోలస్థితిలో నుండెను. అప్పుడజాదుగారి తండ్రి యీదేశమునుండి అరేబియాకు వెళ్ళెను. ఆయన మహావిద్వాంసుడు, ధార్మికుడు, కనుక టర్కీసుల్తానుగా రాయనను పిలిపించి, కొన్నియేండ్లు తమరాజధానిలో నుంచుకొనిరి. ఆయనకాలువ యేర్పాట్లువగైరా ప్రజోపయోగకార్యములును అరేబియాలో చేయించెను.

2. బాల్యము.

మాలానా అబుల్ కలాంగారి అసలుపేరు అహమ్మదు ఈయన తండ్రి మదీనాలో నొకసుందరిని పెండ్లాడెను, కనుక ఈయనతల్లి మాత్రం ఆరబుయువతి. ఆమె కీయన క్రీ. శ. 1888 సెప్టెంబరులో అరేబియాదేశపు మెక్కాలో జనించెను. ముస్లిం మతస్థాపకుడగు మహమ్మదుగారు క్రీ. త. 7 వ శతాబ్దిలో జీవించిరి ఆయనయు మెక్కాలోజనించి, అరేబియాలోనే తమజీవితమంతను గడపి, దుస్థితిలోని స్వజాతి నుద్ధరించి, మహాత్మాహులగు వీరజాతిగజేసి, 622 లో మరణించిరి. మహమ్మదు వారి మతోపదేశములన్నియు అసలు అరబ్బీభాషలోనే చేయబడెను. ముస్లింమతమేర్పడుటకు పూర్వమును ఆప్రాంతమున మెక్కాపురమొక వ్యాపారకేంద్రము, గొప్పతీర్థస్థలము. అరబ్బులు మెక్కాలో 'కాబా' అను శిలాప్రతిమను గొప్ప అమ్మ వారుగభావించి, మక్కాను యాత్రాస్థలముగ నెంచిరి; మహమ్మదు వారిగో మూఢత్వము పోగొట్టుటకు విగ్రహారాధనను మాన్పించెను; కాని, 'ధర్మసమన్వయము'గ మక్కాపురి యాత్రాస్థలముగ యుండునట్లంగీకరించెను. ఆయనతరువాతను, మక్కానగరము అనేక ముస్లింధార్మిక ప్రచారకుల యావాసమైనది. కనుక, నేటికిని, (హిందువులకు కాశీపురివలె) మహమ్మదీయ ప్రపంచ మంతటికిని ఈనగరము అతిపవిత్రము.

అబుల్ కలాంగారు బాల్యమంతయు ఆదేశంలోనే గడపి, అక్కడి ఆచారములను సంప్రదాయములను చక్కగా నేర్చుకొనెను; చిరకాలాగతమగు పురాణగాథలన్నిటిని గ్రహించెను. విశాలమగు స్వతంత్రభావముల నలవర్చుకొనెను.

3. విద్యాభ్యాసము.

తగిన ఉపపత్తిలేకయు, స్వతంత్రుడగుటవల్లను, బాల్యములో 'అజ్ఞాదు' ఏబడిలోను చదువుకోలేదు. ('అజ్ఞాదు' అనగా స్వతంత్రుడు అని శబ్దార్థము) కాని తండ్రివద్దనే తనంతట విద్య నేర్చుకొనెను; అతనికి జ్ఞానాశక్తి బాల్యంలోనే అంకురించినది. అతడు మేధావియై తనకు దొరికిన గ్రంథముల దీక్షతో చదువుచు, అందలిసారమును గ్రహించుచుండెను. క్రమంగా జ్ఞానాభిలాష హెచ్చి, అతడు పిమ్మట ఉన్నతవిద్యకై ఈజిప్టుదేశ మందలి కైరోకు చేరెను. ఈజిప్టు ఆఫ్రికాలో ఆగ్నేయదిశనున్నది. దీనినే మిశ్రదేశమందురు. ఇందలిప్రజలు చాలవరకు మహమ్మదీయులు. రెండువేలయేండ్లక్రింద అక్కడి నైలునదీతీరమందు గొప్ప విద్యాకేంద్రములుండెను. ఇప్పటి ముస్లిముదేశములలో ఈజిప్టు ఎక్కువసారవంతము, ఫలవంతము. అది మన భారతదేశమువలె నుహానదియుతయై, గొప్ప ప్రాచీననాగరికత గల్గినది. ఆదేశపు రాజధాని 'కైరో'. అది నైలునదీతీరమందున్నది. అక్కడ 'అల్ హజరు' అను గొప్పవిశ్వవిద్యాలయ మున్నది. అది మహమ్మదీయవిద్యాసంస్థలన్నిటిలో గొప్పది, ఎక్కువ ప్రసిద్ధమైనది. ముస్లింసంస్కృతిబోధ కదియే కేంద్రస్థలము. అజ్ఞాదు ఆవిశ్వవిద్యాలయంలో ఉన్నతవిద్య నభ్యసించెను; అక్కడ నతడు ముస్లింమతముకు తత్వశాస్త్రముకు పాశ్చాత్యవిజ్ఞానము

కును సంబంధించిన గ్రంథములన్నిటిని అత్యాతురతతో నభ్యసించెను, ఆయువకుని జ్ఞానకాంక్షకు మిత్రులైదు; ఆతడు కుశాగ్రబుద్ధి. ఆవిశ్వవిద్యాలయమును వదలునాటికి తనకు 15 ఏండ్ల వయస్సు. అయినను, అప్పటికే ఆతడు ముస్లింవిద్వాంసులలో ప్రముఖుడై, గొప్పతత్వజ్ఞుడని పేరునొందెను.

కై రోలోనున్నప్పుడే, ఆతనిలో స్వాతంత్ర్యబీజము నాటుకొన్నది. ఈజిప్టు మొదటస్వతంత్రదేశము, కాని అది దరిమిలాను 'తుర్కీ' సామ్రాజ్యములో భాగమైనది. అయితే ఇటీవల తుర్కీ-సుల్తాను దుర్బలుడై నాడు. ఈసంగతిని ఈజిప్టులో మంచిపత్తివగై రాలు పండుటను కనిపెట్టి, పాశ్చాత్యులలో బ్రిటిషుప్రభుత్వచివారలక్కడ చేరిరి. నెపోలియను యుద్ధానంతరము, బ్రిటిషువారు తమ పలుకుబడి నక్కడవృద్ధిజేసుకొనిరి; మన దేశములోవలె, ఆదేశీయులలోను ఆయాసంఘములమధ్య కొద్ది కలతలుంటే, అవి పెరుగుటకు తాము తోడ్పడిరి; తుర్కీ సామ్రాజ్యపు అధికారము నామమాత్రమైనది. కొంతకాలము కీజిప్టురాజగు 'ఖేడివు'ను బ్రిటిషువారు తమచేతి కీలుబొమ్మగ జేసుకొనిరి. అక్కడి ప్రజానాయకుడగు జిల్లులుపాషా జరులలో జాతీయభావము కల్గించి, ఆయాసంఘములమధ్య ప్రేమభావమును ఐకమత్యమును వృద్ధిజేయ కృషిచేయుచుండెను. కాని, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపాలకులు మనదేశములోవలె ఈజిప్టులోను విభజించి పాలించుపద్ధతి నవలంబించిరి. అక్కడను కాపులు

మున్నగు కొన్ని అల్పసంఖ్యాకసంఘములున్నవి. వాటిరక్షణకై తా మక్కడనుండుట అవసరమని బ్రిటిషువారు ప్రచురించు చుండిరి. బ్రిటిషురాజనీతిలోని యీదు స్తంత్రమును, జాతీయతా వృద్ధికై జగ్గులుపాపాగారు చేయుకృషిని, జాతీయరక్షణకు జనులందైక్య మత్యవసరమనియు, బాలుడై నను అజాదు గ్రహించెను; ఇట్లు అజాదు స్వాతంత్ర్య ప్రేమియైనాడు.

ఆతని తండ్రి అనేక మతగ్రంథములురచించి, వాటి నప్పుడు ఈజిప్టులో నచ్చువేయించెను. కాని, కొడుకు తనకన్న ఘనుడని స్పష్టమైనది. అబుల్ కలాం 15 ఏండ్ల వయస్సుననే కైరోలో బోధకుడై నాడు; మహావిద్వాంసులతో అద్భుతమగు శాస్త్రార్థచర్చ సాగించినాడు; ముస్లింమతాచారముల అసలు స్వభావమును, అవసరమైన సంస్కరణలను, దైర్యముతో చర్చించెను; లిసాంట్ సిద్క్ అను సాహిత్యకమైన మాసపత్రిక నారంభించెను. అందాయన యప్పుడు వ్రాసినవ్యాసముల అద్భుతభావములు హలీ, మాలానాశిల్లి మొదలగు ఆనాటి మహా పండితులకును ఆశ్చర్యము గల్గించెను; 1904 లో బొంబాయి వచ్చి, విద్వాంసులతో చర్చ జరిపి, మరల నాతడిజిప్టుచేరెను.

4. పత్రికాసంపాదనము.

పిమ్మట అజాదు స్వదేశమగు భారతభూమికి చేరుటకా తురపడి, అంతటితో విద్యాకృషిని నిల్పుచేసుకొని, తండ్రితో హిందూస్థానము చేరెను; ఆయన వెంటనే తండ్రితాతల వాస్తవ్యులమగు ఢిల్లీలో కాపురముపెట్టెను. ఆయనకు జీవనములో సహాయము చేయువారంతగా లేరు; ఈదేశీయులు తనకు కొత్త కాని, అబుల్ కలాం మహాధీరుడు, ఉత్సాహి, త్యాగి, దేశాభిమాని. అప్పుడు మనదేశమందును జాతీయభావము విద్యాధికులలో నారంభించెను. అజాదుగారు నార్తాపత్రికలద్వారా సంఘసేవ చేయనిశ్చయించెను. అప్పుడు పంజాబురాజధానియగు లాహోరులో 'వకీలు' అను ఉర్దూవారపత్రికయుండెను. దానికాయన వ్యాసములు వ్రాయుచు, కొంతకాలము దాని సంపాదకుడై యుండెను; కాని, స్వేచ్ఛతో తన స్వతంత్రభావముల బ్రచరించుటకు ప్రత్యేకపత్రిక తనకుండుట యవసరమని గ్రహించి, అజాదు కలకత్తావచ్చి, 1912 లో అక్కడనుండి 'ఆల్ హిలాల్' అను ఉర్దూపత్రిక నారంభించెను. ఆయన సాంఘికనైతికరాజకీయములన్నిటిలోను ఉన్నతమైన ఉదారభావము లీపత్రికద్వారా వెలువర్చుచుండెను; సంఘమందలి దురాచారములను మూఢభావములను, అబుల్ కలాము ధైర్యముతో ఖండించుచుండెను. ముస్లిం సంఘములో చాలమంది గాఢముగ దైవభక్తిగల్గినట్లు

తోచినను, వారును హిందువులవలె చాలవరకు బాహ్య వేషము సంప్రదాయపు ఆచారములు అవలంబించుటతోనే తృప్తినొందుచున్నారు. నిజమైన ధార్మికభావములను అసలు తమతమ ప్రవక్త లుద్దేశించిన సదాచారములను హిందువులు ముస్లిములుగూడ మరచినారు. కనుక పరిశుద్ధభావములెట్టివో, ఏవి సంఘక్షేమకరమైన సదాచారములో, శాస్త్రనిరూపణతో చర్చించి, ఆజాదుగారు అద్భుతమైన బుద్ధిశుశలతతోను, పరిష్కానముతోను విశదపర్చిరి. తిలకు, అరవిందుడు మాలవ్య, రాధాకృష్ణాదులు హిందూధర్మముకు చేసినసేవ నిష్పాడు అబుల్ కలాము ముస్లింధర్మముకు చేసెను; జాతీయభావమును స్వాతంత్ర్యాభిలాషను నిజమైన ధార్మికోత్సాహమును గల్గించుచు ప్రతిసంచికలోను చక్కనివ్యాసములు న్రాయుచుండెను. ఆయన ఉర్దూలో సవ్యమగు అద్భుతశైలి నేర్పరచెను; అది పటుత్వము, మాధుర్యము గల్గి, ఆకర్షకమై యుండెను. కనుక 'ఆల్ హిలాల్' కొద్దికాలములోనే ఉర్దూవారపత్రికలలోనెల్ల ప్రముఖమైనది.

ఈసందర్భంలో ఈదేశపు ముస్లిముల జాతీయస్థితిని మనము కనిపెట్టవలసియున్నది. మొగలులకాలమునాడు ఈ దేశంలో చాలభాగము ముస్లింరాజుల పాలనలోనుండినసంగతి అందరికిని తెలిసినదే. మొగలుసామ్రాజ్యము భగ్నమైనమీదట, మహారాష్ట్రరాజపుటానాలలో హిందూ రాజ్యములు, పంజాబులో సిక్కురాజ్యములు, ఏర్పడినవి. కాని, దక్కను, అయో

భ్య, బెంగాలుప్రాంతములలో నవాబులే తరువాతగూడ రాజ్యము సాగించినారు పిమ్మట, అందరును బ్రిటిషువారికి వశమైరి. ఈముస్లింరాజులలో కొందరు స్వమతమును విశేషముగ వ్యాపింపజేసిరి. అందువల్ల ఉత్తరహిందూదేశములో చాలమంది హిందువులు మహమ్మదీయులై నారు. ఇప్పుడు ఈదేశపు జనులలో నాల్గవవంతు మహమ్మదీయులు. బ్రిటిషుప్రభువులు పాలితులలో విభేదము కల్పించుటలోదిట్టలు. మహమ్మదీయులకు హిందువులకు కలతలుంటే, వారికిలాభము. ముస్లిములెప్పటికై వను తిరుగబడి స్వరాజ్యము స్థాపింపబూనుదురేమోయని భయమున, వారు మొదటముస్లిములకన్న హిందువులకే ఎక్కువప్రోత్సాహమిచ్చిరి. కాని, తరువాత ముస్లిములును నిర్వీర్యులై నిర్విణ్ణులైరి; హిందువులలోనే కొందరు బ్రిటిషుబంధమునుండి దేశమును స్వతంత్రముగ జేయవలెనని గొణుగుట కారంభించిరి. ఈధోరణిని జూచి, బ్రిటిషువారీసారి ముస్లింప్రముఖులను చేరదీసినారు; తాము ముస్లిములుమున్నగు అల్పసంఖ్యాకులకు ప్రత్యేకరక్షణ నిచ్చి వారి నుద్ధరింతుమని సూచించిరి; ముస్లిములు తమ ప్రత్యేకసంస్కృతిని కాపాడుకోవలెనని, హిందూప్రాబల్యముకు లోబడకూడదని, సంజ్ఞ చేసిరి. అంతట కొందరు ముస్లింప్రముఖు లాతంత్రములో బడిరి. ముస్లింహిందూమతములు కేవలం వ్యతిరేక్తములని, ముస్లిములు స్వమతాచారములకు ఆరబు సంప్రదాయములకు ప్రాముఖ్యమియవలెనని,

ఎంచిరి. వీరిలో ముఖ్యుడు సయ్యద్ అహమ్మద్ ఖాన్. ఈయన 'అలీఘురు'లో ముస్లిములకు ప్రత్యేకకళాశాల నేర్పరచి, బ్రిటిషుప్రభుత్వపు సాయముతోను బ్రిటిషుబోధకుల యాజమాన్యముతోను దానిని వృద్ధికి తెచ్చెను. ఇందు ముస్లిముమతముతో బాటు, పండుగలలో గోవధకు, మసీదులయెదుట సంగీతాదుల బహిష్కారముకు, అరబ్బి పాఠశిభాషలు పాఠసిలిపి ఫెక్ట్ టోపీ పైజామాలు మున్నగు ప్రత్యేకవేషభాషలనే ముస్లిములు వాడవలెనను సంప్రదాయముకును, ప్రత్యేక ప్రాముఖ్యమిచ్చిరి; హిందూమతాచారములవ్యాప్తి హిందూసంఘటనోద్యమము మహమ్మదీయమతముకు హానికరములని ప్రచారము జరిగినది. బ్రిటిషుప్రభుత్వమే ముస్లింసంస్కృతికి రక్షకమనియు కొందరు బోధించిరి. ఈకళాశాలలో తయారైన ముస్లిములకు సర్కారుసంస్థలలో నున్నతోడోగములు సులభముగ దొరుకుచుండెను. ప్రభుత్వమువారు సయ్యదు అహమ్మదుగానికి సర్విరుదమిచ్చి, గౌరవించిరి; ఇట్లే కలకత్తావగైరాలలోను ప్రత్యేక ముస్లింకళాశాలలు స్థాపితమైనవి. ముస్లింనాయకులజూచి, కొందరు హిందువులును తమ ప్రత్యేకసంస్కృతి వృద్ధికని కాశీవగైరాలలో ప్రత్యేకకళాశాల లేర్పర్చిరి. ఇట్లు ఈరెండు పెద్దసంఘములమధ్య సిద్ధాంతములో వేషభాషలలో ఆచారములలో ను ధోరణిలోను విభేదకరమైన అంశములకే ప్రాముఖ్యము గల్గి, రెండుసంఘముల ప్రముఖులలో కలతలుపెరుగ నారంభిం

చినవి. విద్యార్థుల పాఠ్యగ్రంథముల పద్ధతియు ఇందు కనుగుణ మైన పరస్పరద్వేషముకు తోడ్పడినది; పరస్పరమైత్రి షీఁగించి అసహనము హెచ్చినది. బ్రిటిషుఅధికారులు ఉద్యోగము లిచ్చుటలో, శాసనసభాదుల నియోజకపద్ధతిలోను, ఆయా సంఘములకు ప్రత్యేకతపేరట విభేదము హెచ్చింపజేసిరి. మింటో-మార్లేలు సంస్కరణలలో ప్రత్యేకనియోజకవర్గములపేర విషాంకురముల నాటిరి; మూఢులు అజ్ఞానులు అగువారికి బాహ్యచారములందే గౌరవము స్వకీయులపైన ప్రత్యేకాభిమానమునుండుట సహజము. విద్యాధికులిట్టి సంకుచితదృష్టిని పోగొట్టి, జనులలో పరస్పరప్రేమను విశాలభావమును గల్గింపవలెను. పూర్వకాలమందు మనదేశములో నట్లే జరిగినది. ఇప్పుడు ఇతరదేశములలో మతద్వేషములు చాలవరకు తగ్గినవి. కాని, ఇక్కడివిద్యాధికులకు పై కారణములవల్ల కులతత్వ మేర్పడినది; అందువల్ల వారు పామరులకు మార్గదర్శకులై ఉద్ధరించుటకుబదులు అపసవ్యభోరణి చూపిరి; ఇట్లు 'శతాంధాః కూపంప్రవిశంతి' అను న్యాయమున అన్నిసంఘములవారును అధోగతిబట్ట నారంభించిరి. ఆర్థికసాంఘికములలో స్వార్థ పరతయే మర్యాదయు సంప్రదాయమునై నవి. ఈరెండుసంఘములలో ప్రతివారును బ్రిటిషుప్రభుత్వమును తామే మంచి మాటచేసుకొని, వారికృపవల్ల ఉద్యోగాదిలాభ మొందదలచి నారు; కనుక సంఘనాయకులు వారి అనుచరులును 'రాజభక్త'

పరులగుటలో ఒకరునొకరు మించిరి. ఆహా! పరాధీనుల కాత్మ
గౌరవము నశించుచుగదా! సంఘమంతటి క్షేమముకోరుటకు
బనులు, తమ తత్కాలలాభమే చూచుకొనుట సంప్రదాయ
మైనది.

ఈస్థితిలో తిలకు, లజపతిరాయి, అరవిందుడు మొద
లగు కొందరు హిందూనాయకులు రాజకీయస్వాతంత్ర్యము
కల్గినప్పుడుగాని, దేశము బాగుపడదని నిశ్చయించి, స్వరాజ్యో
ద్యమ మారంభించిరి. అయితే క్రిందటిశతాబ్దిలోనే బ్రిటిషు
ప్రభుత్వమువారు జనులను నిరాయుధులుగ జేసి, శస్త్రము
బట్టుట గొప్ప నేరమని నిర్ణయించిరి; జనులు పిరికివారై నారు.

ఇక సామాన్యులకు విద్య యసలేలేదు. దేశభాషల
ద్వారా వారిలో పరిష్కాసము కలుగవలెను. అందుకు వార్తా
పత్రికలే ముఖ్యాధారములు, మరదేశంలో ఆంగ్లము తెలిసి
నవారు సగటుకు నూటికొక్కరుమాత్రముందురు; దేశభాషలో
చదువగలవారు నూటి కెనిమిదిమంది. హిందీ బంగ్లా తెలుగు
వగైరా ఆయాప్రాంతీయభాషలలో కొన్ని వార్తాపత్రికలు
వెలువడి జాతీయతను బోధించదొడగినవి. ఇవి హిందువులలో
కొంత యుద్బోధముగల్గించినవి. కాని, ముస్లిముల కట్లుకాలేదు.
సర్ సయ్యదు అహమ్మదుఖాను వగైరాలు పెట్టిన సంప్రదాయ
ప్రకారం ముస్లిం బాలురు చాలవరకు తమ ప్రత్యేక 'మద్ర
సా'లలోనే చదువుచు, ఇంటివద్దను ఉర్దునే మాతృభాషగ

నెంచుచు, తమప్రాంతపు దేశభాషలో కృషిచేయుట మానిరి. అందువల్ల, వారు హిందువులు తరుచు చదువు ప్రాంతీయపత్రికల జడవక, సాంఘికతత్వపు ముస్లింనాయకులు నడుపు ఉర్దూ పత్రికలనే తరుచు చదువు, రివాజుకల్గినది. అందువల్ల, వారిలో జాతీయ దృక్పథముకు బదులు అల్పదృష్టియు సాంఘికతత్వమును విదేశీయులపై న దాస్యభావమునే నాటినవి; బెంగాలులోను దక్కను హైదరాబాదులోను ఇట్లేజరిగిన సంగతి చాలమంది కనుభవసిద్ధమే. అబుల్ కలాముగారుమాత్రం ఈజిప్టుటర్కి అరేబియా పర్షియాదేశములలో దిరిగి, అక్కడనాయకులతో మాట్లాడి, విశాలహృదయుడై, వారికిని జాతీయతావశ్యకత బోధించినాడు. ఆదేశముల విద్వాంసులాయన యశాదార్యమును శాస్త్రనిపుణత్వమును, సూక్ష్మబుద్ధినిగ్రహించి ఆయనకు 'అమీర్ - ఎ - హింద్' అని బిరుదునిచ్చి గౌరవించిరి. కాని వినయమూర్తియగు ఆజాదు ఆబిరుదును నాడుటలేదు. అట్టి పరిస్థితిలో ఆజాదుగారు ఉర్దూలో ధైర్యముతో జాతీయపత్రికను నడిపి, సాంఘిక తత్వవాదుల మూర్ఖభావములను తనవ్యాససములలో గట్టిగ ఖండించెను. మహమ్మదువారిజీవితమునుండియు, ఆరబుసంప్రదాయమునుండియు, చాల ఉదాహరణలను ఉపపత్తులను కనపర్చి, మహమ్మదీయమతము ఉదారమని చూపెను. దేశపు దాస్యభావము కామతసిద్ధాంతములు సమ్మతింపవని, జాతీయస్వాతంత్రముకై కృషిచేయుట, పరస్పరసహ

నము, మైత్రి, శాంతభావము ఇస్తామతపు సిద్ధాంతములలో నివేయని, చక్కగ నిరూపించెను. ప్రతివారమును ఆల్ హిలాల్ పత్రికలో వెలువడు వ్యాసములు ఉత్తరప్రాంతపు జనులలో (ముఖ్యముగ మహమ్మదీయజనుల హృదయములో) నవ్యజ్యోతిని వ్యాపింపజేసెను; మాంద్యమును బోగొట్టి, జ్ఞానతేజస్సును జాతీయోత్సాహమును అంకురింపజేసినవి. ఆయనకు ఇస్తాంధర్త శాస్త్రములందును ఆరబు సంప్రదాయగ్రంథములందును గల పాండిత్య మఖండము. కులతత్వవాదులు స్వార్థపరులు కూప కూర్మదృష్టితో పత్రికలలోను ఉపన్యాసములలోనూ చేయు సంకుచితమగు కుయుక్తివాదముల నాయన శాస్త్రీయముగ విమర్శించి, పరిశుద్ధసిద్ధాంతముల స్థాపించుచుండెను. అప్పుడాయన పత్రికకు కలిగిన ప్రచారమద్భుతము; అది మనదేశమందన్ని ప్రాంతాలలోను విదేశములందును వ్యాపించినది.

ఈజాతీయప్రచారము సర్కారువారికి రుచించలేదు; అది సహజమే. ఉద్యోగుల తీవ్రదృష్టి కాయన జంకలేదు; కాని ఆదృష్టి దీనిపై బడి త్రినేత్రదృష్టివలెనైనది. పెనుఆక్తు క్రింద విచారణలేకుండనే ధరావతు తీసుకొనియు; నిషేధించియు, సర్కారు బాధించవచ్చు. అట్లు ఆపత్రిక 1915 లో అణచివేయబడి, నామావశేషమైనది. కాని, అబుల్ కలాం మహాధీరుడు, దృఢసంకల్పుడు; కనుక అది యంతరించగనే, ఆయన 'ఆల్ బలాగ్' అనుపేర ఇంకొకఉద్దూపత్రిక నారంభించెను; ఇంతలో

1914 లో జర్మనుయుద్ధమారంభించినది. ఆయుద్ధములో ముస్లిం దేశములలో ముఖ్యమైన టర్కీనుల్తాను జర్మనుల పక్షము వహించెను. టర్కీ నణచుటకు బ్రిటిషువారు తీవ్రముగ దాడి సాగించి, టర్కీ సామ్రాజ్యపు అరేబియాసిరియాపాలస్తీనువగైరా లలోవిప్లవము లేవదీసిరి.† ఆసందర్భములో ప్రభుత్వచర్యలను తక్కిన జాతీయపత్రికలతోబాటు ఆజాదును తీవ్రముగ విమర్శించి ముస్లిములకు స్వాతంత్ర్యేచ్ఛ నుద్బోధించెను.

ముస్లిముల పుణ్యక్షేత్రముల రక్షణకై తుర్కీరాజ్య మధికారము గల్గియుండుట అన్నిదేశాల ముస్లిములకు నవ సరమని ఆయనయు 'ఆల్-సోదరులును నిరూపించిరి. మరియు, ఆజాదుగారు బ్రిటిషుపాలకుల సామ్రాజ్యతత్వమును నిరంకుశ త్వమును నిరసించెను. అంతట, ఈపత్రికకును వెనుకటి 'ఆల్ హిలాల్'కు పట్టినగతియే కలిగినది. అయినను అబుల్ కలాము జాతీయబోధను మానలేదు; ఆయన దేశమందాయాప్రాంత ములందు సంచరించి, జనులకు (ముఖ్యంగా మహమ్మదీయులకు) స్వేచ్ఛను ఉదారతను బోధింపదొడగెను. ఆయన అద్భుత వాగ్ధాటిని అమృత రసప్రవాహమునుగ్రోలి యానందించుటకు ముస్లింజనులు వేనవేలుగ వచ్చుచుండిరి. సర్కారువారాయనను ఢిల్లీకి, పంజాబుకు మద్రాసుప్రాంతముకుగూడ పోకూడదని

† ఈసందర్భమున అరేబియావగైరాలలో లారెన్సుగారి చాణక్య చర్యలు లోకప్రసిద్ధమైనది.

నిషేధించిరి. యుద్ధకాలమందు భారతరక్షచట్ట మనుషేర కొత్త నిబంధనను సర్కారువారు జారీచేసి, ఆప్రకారం నిరంకుశాజ్ఞల బ్రయోగించుచుండిరి. వాటి కీయనయు గురియైనాడు. తుదకా యన తన బెంగాలునే వదలిపోవలెనని హుకుము జారీయైనది. ఇంకొక్కడకు పోవుటకును శోచక, అప్పు డాయన బీహారులోని 'రాంచి' యనుచల్లని గిరిపురిలో మకాంపెట్టుకొనెను. కాని, ప్రభుత్వపుశ్రద్ధ ఆయన సంతటితో వదలలేదు; త్వరలోనే ఆయన నాపురమందే నిరోధించి, పిమ్మట నిర్బంధించిరి. ఇట్లా యన 1916 నుండి 1919 డిసెంబరువరకు ఖైదులోనుండెను. తుర్కీచర్యచుసమర్థించి, ముస్లింమోఢులెవరూ తుర్కీతో పోరాడకూడదని చెప్పినందుకప్పుడు ఆలీపోదరులును బంధింపబడిరి.

ఇట్లెన్నికష్టములు గల్గినను అబుల్ కలాము భయపడ లేదు, నిష్క్రొచ్చుకూలేదు. కాని, ఆయన ఊరకకూర్చొనలేడు; నిరంతరకార్యపరుడు, ప్రజాసేవకుడు, విద్యావినోది, కనుక నిరోధమందున్నను ఆయన వ్యాసంగమును మానలేదు. మహనీయులతేజస్సు అంతరాయముల లక్ష్యపెట్టదుకదా! బాలగంగాధరతిలకుగారు 1908 నుండి 1914 వరకు నిర్వాసితుడై మాండలేజైలులో నున్నపుడే స్వభాషలో అద్భుతమైన గీతాభాష్యము రచించి కర్మగీరవిరుదము నార్థకముచేసుకొన్నాడు † (దరిమిలాను జవాహర్లాలును ఖైదులోనున్నప్పుడే ప్రపంచచరి

† దీనికే లోకసూచ్యుడు 'కర్మమోగశాస్త్రం' అని పేరుబెట్టెను.

(తన ఆత్మకథను రచించెను.) తిలకువలె మహావిద్వాంసుడగు అజాదును ఆనిర్బంధకాలములో ఆధ్యాత్మికరచనకే తనకాలము వినియోగించెను. తాను ముస్లిముల ధార్మికవాఙ్మయములో అగాధపరిశ్రమజేసినాడు, కనుక రాంచిలో 3 ఏండ్లలో ముస్లిముల వేదగ్రంథమగు 'కురాను'నంతను అరబ్బీనుండి చక్కగ హిందూస్తానీ కనువదించెను; ఆ వేదము కొక గొప్పభాష్యమును గూడ రచించెను. 'తర్జుమనుల్ - కురాన్' అను ఈమహాగ్రంథము ముస్లిం ధార్మికవాఙ్మయము కమూల్యరత్నము. ఇది మూడు సంపుటములుగ తరువాత ప్రచురింపబడి, మహమ్మదీయవిద్వాంసులందరిలోను గొప్పసంచలనము గల్గించినది. (మహమ్మద ఈశ్వరచోదనద్వారా చెప్పినబోధల సంగ్రహమగు పుస్తకమే కురాను. అది ముస్లిమువేదము. మహమ్మదుగారి యితరరచనలు హాడిసు అనబడును.)

అప్పుడు అజాదుగారు 'తజ్కియా' అను పేర ఆత్మకథనుగూడ రచించిరి. ఇది మూడువందల పుటలు దాటిన విపులగ్రంథము. ఇందు చాలభాగము, ధార్మికవిమర్శలకు, తమపూర్వీకులకు, అప్పటి దేశకాలపరిస్థితులకు సంబంధించిన చర్చతో నిండినది. తుదిఅధ్యాయము మాత్రము అజాదుగారి బాల్యజీవితపు విశేషముల దెల్పును. ఇదియు ఉర్దూభాషలో జిగిగల మనోహర శైలిలో వ్రాయబడినది. యుద్ధము సమాప్తయై, ఒక సం. గడచినమీదట (27-12-1919 తేదిని) అనగా బ్రిటిషువారికి తుర్కీ

సుల్తానుకు 'సవరసు' సంధియైనమీదట, ఆయన రాంచినుంచి విడుదలయైరి. (అప్పటికి ఆలీసోదరులును విడుదలయైరి.) వెంటనే అజాదుగారు కలకత్తాచేరిరి; అక్కడ తనవాఙ్మయకృషిని మరల అందుకొనెను; ఇదివరలో ఆయన హిందూస్తానిలో కొన్నిసా హిత్యగ్రంథముల రచించెను; ఇందుముఖ్యమైనవి ముస్లింసంస్కృతియు అహింసాసత్యాదులను జాతీయ స్వాతంత్ర్యమును ప్రోత్సహించుననిప్రామాణికముగ కనుపర్చునవి. రాంచిలోనున్నప్పుడు ఈగ్రంథములచ్చువేయించుట కాయన ప్రయత్నించెను. కాని, ప్రభుత్వమువా రేర్పఱ్చిన నిరోధపుషరతులవల్ల అచ్చుపని సాగలేదు. రాంచిలో తగు ఉద్దూలిపి అచ్చుకూటములేదు. తరువాత కలకత్తా చేరినమీదట, మరియొకచిక్కు గలిగినది. తానురచించిన గ్రంథముల వ్రాతప్రతులన్నిటిని పోలీసువారు సోదాలో తీసుకొనిపోయిరి. ఆరచనగ్రంథములేమైనవో! ఆయన సర్కారు ఉద్యోగులకెన్నియో ఉత్తరముల వ్రాసిరి; చాలచర్చజరిగి, సుమారు 1½ సం॥ కాలహరణమైనమీదట ఒకపెద్దకాకితముల మూట ఆయన కొప్పజెప్పబడెను. కాని, విప్పిచూడగా తుక్కు కాకితముల కుప్పలవలెనున్నవి. ఆయనగ్రంథములన్నియూ ఛిన్నఛిన్నమై, చెల్లాచెదరై నవి. చాలపత్రములు చిరిగిపోయినవి; మిగిలినవి తారుమారై నవి. తుదకాయన వాటిని సరిచేయు ప్రయత్నము వ్యర్థమై, వాటినన్నిటిని మరలవ్రాసి, రచించుకోవలసివచ్చినది. ధీమంతులు వ్రాసినగ్రంథమును మరల వ్రాయ

బూనుట చాల శ్రమకరమని సాహిత్యకారుల కనుభవసిద్ధమే. కనుక, ఆయన తనరచనల పునరుద్ధరణకు చాల కష్టపడవలసి వచ్చినది.

ఈలోగా రాజకీయపద్ధతులు మరల తీవ్రమైనవి. ఇంతవరకు అజాదుగారు స్వతంత్రభావములుగల్గి, ధార్మికోద్ధరణకు జాతీయైక్యముకు తాను ప్రత్యేకకృషిచేయుచుండెను. తనఅరబ్బీచారసీరచనలద్వారా ముస్లిముల దేశములన్నిటిలో స్వాతంత్ర్యదీక్షను జాతీయపరిణామమునుగల్గించుట కాయనకృషిచేసి, ఆదేశీయుల మెప్పునొందెను; ఇక్కడిముస్లిములలో స్వతంత్రకృషి చేయవలసివచ్చినది. † 1919 నుండి గాంధీగారు రాజకీయరంగములోకి దిగిరి. ఉభయుల ఉద్దేశములు పద్ధతులు ఒకేరీతివి. కనుక, వారిలో సమన్వయముకల్గినది. గాంధీమహాత్ముడప్పుడుజాతీయాశయములలో ఖిలాఫతుసాధననుగూడచేర్చెను. అది అజాదుగారికి నిష్టమే.

1921'లో గాంధీగారారంభించిన అసహాయోద్యమములో అబుల్ కలాంగారును పాల్గొనిరి.

† మహమ్మదాల్లీ షాకతాల్లీగారలు మొదట ఖిలాఫతునుగూర్చిమాత్రమే శ్రద్ధవహించిరి. అందునుగూర్చి వారు 1920 లో లండనుకు రాయబారమువెళ్ళిరి; కాని వారికక్కడ ఆదరము జరుగలేదు, పరాధీనులకట్టె యగును, ముందుగా జాతీయస్వాతంత్ర్యముకు కృషిచేయుడని, స్వదేశభక్తులుకండని, వారిసప్పుడు తక్కినముస్లిమునాయకులు హెచ్చరించిరి. అప్పుడాసంగతి ఆలీ సోదరులకును నాటింది. వారలప్పుడు మాతృదేశముచేరి అజాదుగాంధీగార్లతో సంప్రతించి, జాతీయయుద్ధములో పాల్గొనిరి.

5. ఖిలాఫతు ఉద్యమము.

అప్పుడు ఖిలాఫతు ఉద్యమము ముస్లిములందరిలో చాల యాందోళనము గల్గించినది. దానిభావముని స్పష్టముగా పరిశీలించుము. 7 వ శతాబ్దిలో నుద్భవించిన మహమ్మదు తననవ్యమతమును స్థాపించుచుఁగాక, అరబ్బుల నొక మహాజాతిగజేసి, వారికి విజ్ఞానాపేక్షను ధార్మికవీరత్వమును గల్గించెను. ఆయన ముస్లిమునాయకుడై 'ఖలీఫా' అనిపించుకొనెను. ఆయన అనంతరం, ముస్లిం ప్రపంచపుముఖ్యనాయకుడొకడు 'ఖలీఫా' అగుచుండెను, ఈఖలీఫా ముఖ్యముగ ముస్లిముల తీర్థక్షేత్రముల కాపాడవలెను; తుదకు టర్కీసామ్రాజ్యము ముస్లిం రాజ్యములన్నిటిలో ప్రబలమైనది. కనుక, టర్కీసుల్తాను అరేబియా సాల స్తీనులందలి పుణ్యక్షేత్రములకధికారియైనాడు; ఇట్లు ఆయన ఖలీఫా అనగా ముస్లిం సంస్కృతిరక్షకుడు అని మహమ్మదీయులందఱు సంగీకరించిరి.

1918 నవంబరులో మహాయుద్ధము పూర్తయైనది. అంత కుపూర్వమే బ్రిటిషుప్రధానియగు లాయిడు జార్జిగారు ముస్లిముల ఖిలాఫత్తునకు నష్టమురానీయమని ప్రచురించిరి; కాని యుద్ధములో టర్కీ జర్మనీకి తోడ్పడెననుకోపమున బ్రిటిషు పక్షపు మిత్రమండలివారు (తాము ఆపత్కాలంలో నిచ్చిన ప్రమాణమును మరచి) టర్కీసామ్రాజ్యమునుండి దాని ఆధీన

దేశములన్నిటిని విడదీసిరి; అరేబియాను తమ ప్రాబల్యము క్రింద పెట్టుకొనిరి. ఈజిప్టును తమ సామ్రాజ్యరక్షణలో చేర్చుకొన్న టర్కీకి ప్రకటించిరి. యూరపులో టర్కీ కఠినమగు ముఖ్యదేశమునుగూడ విడదీసి స్వతంత్రముగజేసిరి. ఈపరాభవములన్నియు చాలక, టర్కీసుల్తానును వారు వశపర్చుకొనిరి. ఆయన మిత్రమండలివారి యిష్టప్రకారం నడుచుకొని, తుర్కుల కవమానకరమగు సంధిపైన సంతకముపెట్టెను. కానీ టర్కీయువకు లందు కొప్పుకోక, 'కెమాల్ పాషా' అనువీరుని నాయకత్వమున తిరుగబడి ఆసియా టర్కీలో స్వతంత్రరాజ్యము స్థాపించుకొనిరి. దీనికి 'అంకారా' ముఖ్యపట్టణము. వారినోడించుటకు మిత్రమండలి ప్రోత్సాహముతో గ్రీకు సేనలు యత్నించినవి. కాని, టర్కులు వారిని నిరోధించి తమ స్వాతంత్ర్యమును కాపాడుకోగల్గిరి. ఖలీఫా అగు టర్కీసుల్తాను బ్రిటిషునౌకలో నెక్కి పారిపోయి, మాల్టాలో బ్రిటిషువారి దాసుడై యున్నాడు. ఇట్లు ఖలీఫాకును అయన సామ్రాజ్యముకును ఇట్టి దుర్గతిగల్గుట ముస్లిములలోకమంతటికి శోకమును అవమానమునుగల్గించెను. ముస్లిములు తమ పుణ్యక్షేత్రములు రక్షించుకోవలెనని కురానులోను చెప్పబడినది. కనుక, ఖిలాఫతు (అనగా 'ఖలీఫా' సంస్థ) రక్షణకని ముస్లిందేశీయులందరును గొప్ప ప్రచారమారంభించిరి.

భారతదేశపు జనసంఖ్యలో ముస్లిములకన్న హిందువులే హెచ్చుమంది. కాని, మనమహాదేశమున 8 కోట్లపైగా ముస్లి

ములున్నారు. ఇంతమంది ముస్లిములు మరియేదేశములోను లేరు. కనుక, మనదేశంలోను అప్పుడు 'ఖిలాఫతు' ఉద్యమము తీవ్రముగ వ్యాపించినది. దీని ముఖ్యనాయకులు మహమ్మదాలీ షాకతాలీ సోదరులు, అజాదు. మనదేశపు ముస్లిములలో వారికి హెచ్చుపలుకుబడి యుండెను. సోదరుల చిన్నవాడగు మహమ్మదాలీగారు మాలానాలిజాదుకన్న పదేండ్లు పెద్ద. కాంగ్రెసు ఉద్దేశ మములలో జాతీయస్వాతంత్ర్యము పంజాబు నష్టపరిహారముతో బాటు ఖిలాఫతు సాధనగూడ చేర్చేయెడల ముస్లిములందరిని ప్రోత్సహపరచి తామును స్వాతంత్ర్యోద్యమములో పూర్తిగ పాల్గొందుమని వారును మరికొందరు ముస్లిములును తెలిపిరి. మిత్రమండలి వారప్పుడు టర్కీరాజ్యమును చిన్నభిన్నముచేసి ఖలీఫాయగు సుల్తానును పదబ్రహ్మనిచేయుట రాజకీయముగను అన్యాయమే; కనుక, ఆప్రకారం ఖిలాఫతు ఉద్యమముకు తోడ్పడుటకును శ్రీ గాంధీ మున్నగు కాంగ్రెసునాయకు లంగీకరించిరి. ఈవిషయములో అజాదుగారు సమన్వయముకై తమ శక్తి నుపయోగించిరి.

6. అసహాయోద్యమము.

ఇట్లు అసహాయోద్యమము 1920--21 లలో చాలతీవ్రముగ జరిగినది. దానిని సాగించుటకు సత్యాగ్రహసభ స్థాపితమైనది. అందుల నల్లరుసభ్యులలో అజాదుగాఠాకరు. అప్పుడు వేల కొలది విద్యార్థికులు సర్కారుకు ప్రాబల్యమిచ్చు ప్రభుత్వపు ఉద్యోగములు, కోర్టులు, కళాశాలలుబడులు, శాసనసభలుగూడ విడచి, వాటిని బహిష్కరించిరి. దేశమందాందోళనము హెచ్చినది. ప్రభుత్వపుపరపతి తగ్గ నారంభించినది. కనుక దానిని పునరుద్ధరించి, జనులలో బ్రటిషుసర్కారుపైన భక్తిగల్గించుటకు సర్కారువారప్పు డీదేశమందు వేల్పు యువరాజు సంచారము చేయునట్లేర్పర్చిరి. (బ్రటిషురాజచక్రవర్తిగారి యనంతరపువారసుకు వేల్పు యువరాజుఅని బిరుదుకలదు.) 1921 నవంబరులో ఆయువరాజు మనదేశముకు విచ్చేసి బొంబాయిలో దిగెను. ఈచర్యను బ్రటిషువారు తమ ఆధిపత్యమును బలపర్చుట కుద్దేశించిరి; కనుక, యువరాజసంచారములో పాల్గొనక, ఆయన పేరజరుపు ఉత్సవములను భారతీయులు బహిష్కరించవలెనని కాంగ్రెసువారు నిశ్చయించిరి. యువరాజు దయచేసిన ప్రతినగరపువీధులును ఆరోజున నిర్జనములైనవి. ఆయన గౌరవార్థము జరుపుసభలకు కొద్దిమంది స్వార్థపరులు 'రాజభక్తు'లుమాత్రము విచ్చేసిరి. ఆడిసెంబరులో బ్రటిషు యువరాజు కలకత్తాకు దయ

చేసెను. అక్కడ శ్రీదాసు సుభాసుగార్లు మున్నగు తక్కిన జాతీయనాయకులతోబాటు అబుల్ కలామును తీవ్రప్రచారముచేసి, బహిష్కారమును పూర్తిగ సాగించెను. అంతట సర్కారువారు కోపోద్దీప్తితులై, తక్కిననాయకులతోబాటు అజాదునుగూడ 10-12-1921 తేదీని అరెస్టుచేసిరి. యువరాజబహిష్కారమును శాంతముగ సాగించి, జరులలో అల్లరులులేకుండ జేయుటకు కాంగ్రెసువారు 1921 లో 'వాలెంటరీ'లనుపేర స్వయంసేవకులను బోధించేసిరి. ఈవాలంటరీదళములు అక్రమసంఘములని క్రిమినలు లా సవరణచట్టపుప్రకారం సర్కారువారు నిషేధించిరి. (కనుక, ఆసంఘపు సభ్యులందరూ దోషులని యెంచబడుదురు.) అజాదు ఆసంఘములో సభ్యుడై తక్కినదేశీయులును సభ్యులుకండని ప్రచారముచేసెను. ఈనేరము కాయనను కోర్టువారు విచారణచేసిరి. అప్పటికాంగ్రెసుతీర్మానము ప్రకారమాయన విచారణలో పాల్గొన నిరాకరించి, ఒక స్టేటుమెంటును మాత్రము కలకత్తా ప్రెసిడెన్సీ మేజిస్ట్రేటుగారియొద్ద దాఖలుచేసెను. ఈస్టేటుమెంటులో ఆయన ఈదేశపు ప్రజలకు బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపద్ధతివల్ల జరుగుబాధలును అన్యాయములును పూసగుచ్చినట్లు వివరించిరి.

ముస్లింమతస్తులందరును జాతీయస్వాతంత్ర్యముకై యావచ్చుక్తిని వినియోగించి తమ దేశమునుద్ధరించవలెనని మహమ్మదీయమతము ప్రబోధించుచున్నదనిగూడ ఆయనకురాను.

మున్నగుమతగ్రంథములనుండి స్వచ్ఛప్రమాణములతో నిరూపించెను. ఈ స్టేటుమెంటు విపులమై అద్భుతమైనది.† అంతట (1922 ఫిబ్రవరిలో) ఆయనకొకపదాది కఠినశిక్ష విధించిరి.

కారాగృహమునుండి 1923 సం॥ ఆరంభమున అజాదు గారు మరల విడుదలయ్యెరి. అప్పటికి దేశస్థితి కొంతమారి నది. అసహాయోద్యమము సన్నగిలినది. జాతీయోద్యమము సామాన్యజనులలోను గ్రామాలలోను ఇంకను సరిగా వ్యాపించలేదని తేలినది. కొన్నిచోట్ల జనులలో హింసాతత్వము చెలరేగి, అల్లకులు దొమ్మి జరిగినవి. అహింసాయుద్ధముకు భంగము కల్గినది. జనులలో నుత్సాహము సడలినది. కోర్టులు కాలేజీలు మానినవారిలో చాలమంది మరల వాటినాశ్రయించిరి.

ఈదేశమంతటను 1919 లో వచ్చిన సంస్కరణాలప్రకారం, 1920 లో కొత్తశాసనసభలకెన్నికలు జరిగెను; వాటిని కాంగ్రెసువారు సీదాగా బహిష్కరించిరి. అంతట మితవాదులు కులతత్వపరులు వాటిలో సభ్యులైరి. మంత్రివర్గములును అట్టివారిపాలైనవి. 1921 సాలాఖరున యువరాజుగారు వచ్చిన మీదట బొంబాయి వద్దే రాలలోను 1922 ఫిబ్రవరిలో చౌరీచౌరా అనుచోటను జనులు దొమ్మిచేసిరి. పోలీసులను బాధించిరి.

† గాంధీమహాత్ముడు తనయంగుయిండియాపత్రికలో వ్రాయుచు అజాదుగారి యీస్టేటుమెంటు సంగతులు మెచ్చుకొనెను.

ఈస్థితిలో జనులలో హింసాప్రకోపము కలెనని, తాము దే
శించిన శాసనధిక్కారకార్యమును గాంధీగారు 1922 ఫిబ్రవరిలో
నిల్పుచేసిరి. అంతట రాజద్రోహపు నేరముకు గాంధీగారు అరెస్టు
అయి, జైలులో నుంచబడిరి. అసహాయోద్యమపు తీవ్రత తగ్గినది.
అంతట కాంగ్రెసులో రెండుపక్షము లేర్పడినవి. 1922 ఆఖరున
గయలో కాంగ్రెసు అధ్యక్షుడైన శ్రీ చిత్తరంజనదాసుగారు
తమ అధ్యక్షోపన్యాసములోనే కాంగ్రెసువారు బహిష్కారము
మాని శాసనసభలయెన్నికలలో పాల్గొనవలెనని సూచించిరి.
మోతీలాలు నెహ్రూగారు నీపక్షముకు వచ్చిరి. ఇట్లు 'స్వరాజ్య'
పక్షమరువేర సభాప్రవేశవాదులు ప్రత్యేకకక్షయైరి; వీరికిని
సభాబహిష్కారవాదులకును సంఘర్ష ము కలిగినది దేశములో
కొందరు హిందువులకు ముస్లిములకు మధ్య చాలచోట్ల కొ
ట్లాటలు దొమ్మి జరిగినవి. 1922 లో ముల్తానులోను, 1923 లో
కొన్ని ప్రాంతాలలోను, హత్య జరిగినది.

ఈసాంఘికహింస నానాటికి హెచ్చుచుండెను. సాంఘిక
కల్లోలము ఇదివరలో ముస్లిం నాయకులను కాంగ్రెసుకాకర్షిం
చిన ఖిలాఫత్తు ఉద్యమము తనంతట తీరించినది. అంతవరకు
ముస్లిం లోకమంతకు 'ఖలీఫా'యైన తుర్కీసుల్తాను తమవ్యతి
రేకులగు బ్రిటిషువారికి లోబడెను. కనుక, ఆయనను తుర్కీ

† తుర్కీయులకక్షము క్షయించెనని తెలియనే ముల్తాను ఒక
బ్రిటిషునాకవైన బ్రిటిషుపాలితమగు మాల్వాదీప్రముచేరి, అందుండిపోయెను.

ప్రజలధికారమునుండి తొలగించిరి. టర్కీలో ప్రజాతంత్రము (రిపబ్లిక్) ఏర్పడినది. దానికధ్యక్షులుగ కెమాల్ పాషాగారినే టర్కీప్రజలెన్నుకొనిరి. ఖిలాఫత్తు కేవలం మతసంబంధము. “టర్కీ పాలకుడు ఖిలీఫాగనుండుటవల్ల టర్కీరాజ్యాంగముకు లేనిపోని చిక్కులేర్పడినవి. మరియు, ఈకాలపు పరిస్థితులబట్టి రాజకీయముకు మతముకు ప్రత్యక్షసంబంధముండుట రెంటికిని హానికరమే” అని కెమాల్ పాషాగారు కనిపెట్టిరి; తాను ఖిలీఫాగనుండ నిరాకరించుటేగాక, ఖిలాఫత్తుసంస్థనే తొలగించివేసిరి. ఈచర్య కితరముస్లింరాజ్యములు నంగీకరించినవి. పాలస్తిను అరేబియా వగైరాలపైన అధికారమును టర్కీవారు వదలుకొనిరి † ఇట్లు ఖిలాఫత్తు ఉద్యమపుమూలముపోయినది. అది స్వతంత్రమగు ముస్లిందేశాలన్నిటిలోను పోయినను మనదేశములో ముసల్మానులుమాత్రం ఖిలాఫత్తునుగూర్చి ఇంకను చాలయేండ్లు ఆందోళనచేయుచునే వచ్చిరి. పరాధీనజనుల మనోభావములు వికృతినొందుననుట కిదియొకనిదర్శనము. * క్రమంగా మనదేశమం

† తుర్కీరాజ్యపుహక్కులవిషయమై 1922 సాలాఖరున లాసానులో బ్రిటిషుప్రతినిధులు టర్కీప్రతినిధులు సమావేశమై కొన్నిషరతులు నిర్ణయించుకొని ఇక తగువులేకుండ సంతిచేసుకొనిరి.

* హైదరాబాదు నిజాముగారిని ఖిలీఫాగజేయుటకు కొంతప్రయత్నము జరిగినది. (ఆయన పూర్వపుసుల్తానుతో వియ్యమొందెను.) కాని ఆనూచన కితరముస్లిందేశములవా రొప్పుకోలేదు.

మన్నఖిలాఘతుసంస్థలు కేవలం సాంఘికదృష్టిలోబడి, జాతీయ కృషికంతకు వ్యతిరేకించెను. టర్కీలో ఫెజ్ టోపీ, అరబికు సంప్రదాయము, పారసీలిపి వగైరాలను, బహిష్కరించిరి. కాని, వీటికి ముస్లింమతముతో అవినాభావపు సంబంధమున్నదని అందులోనే ముస్లింమతపుఘనత యున్నదని, ఇక్కడి ఖిలాఘతుసంస్థలు తలచిరి. మసీదులయెదుట సంగీతము, ముస్లిముల కోహింస, శుద్ధిసంఘములు, ఇట్టివాటినిగూర్చి తగువులు గల్గెను; ఒకప్పుడు దొమ్మి గల్గుచుండెను.

ఆప్పుడు అబుల్ కలాంగారు కాంగ్రెసులో ఆయాసంఘములమధ్యకు హిందూముస్లిం సంఘములమధ్యను సమన్వయము చేసి, సఖ్యముగల్గించుట కన్నివిధములను తమశక్తిసంతను వినియోగించిరి.

7. ఢిల్లీ కాంగ్రెసు అధ్యక్షత.

1923 లో ఆయా రాష్ట్రములందు మరల కాంగ్రెసు శాసనసభలయెన్నికలు జరుగనుండెను. అందుకు స్వరాజ్యపక్షములు పోటీచేయుచుంటే తక్కిన కాంగ్రెసునాయకులు బహిష్కారముచేసిరి. ఇట్లు కాంగ్రెసు ఆంతర్యభేదములవల్ల భిన్నమగునట్లుండెను. ఈప్రమాదము తప్పించుటకు కాంగ్రెసుకు ప్రత్యేకసమావేశమును జరిగించి తగువు పరిష్కరించవలెనని నాగపురములో అఖిలభారతకాంగ్రెసు కమిటీవారు 1923 జూనులో నిశ్చయించిరి; (ఆమహాసభకు శ్రీ అబుల్ కలాముగారధ్యక్షులుగ నుండవలెనని తరువాత నిర్ణయమైనది.) ఈతీర్మానమును 3-8-1923 తేదిని విశాఖపట్టణములో మరల ఆకమిటీవారు ఖాయపర్చిరి. అంతట ఆసాలు సెప్టెంబరు 3 వ వారములో కాంగ్రెసు ప్రత్యేకమహాసభ ఢిల్లీనగరములో జరిగినది. ఆయాసంఘములమధ్య సమాఖ్యచేయుట కందరిలోను అర్హులైన మాలానాఅజాదుగా రామహాసభ కార్యక్రమము నెంతో చాకచక్యముతో జరిపి కాంగ్రెసులో ఉభయపక్షములకును కలహములేకుండ కొన్నిసూచనలజేసిరి. “రాజకీయములలో కాంగ్రెసులో కొందరు శాసనసభలకు వెళ్ళదలచినవారు అట్లు చేయవచ్చును; అందుకు తక్కిన కాంగ్రెసుసభ్యులెవరును వ్యతిరేకప్రచారము చేయకూడదు” అని యిదివరలో మాలానా

అజాదు జవాహర్లాలుగారు చేసినసమాఖ్య సిద్ధాంతము నాసభవారు అంగీకరించి ఖాయపర్చిరి; అందుమీదట శాసనసభల ఎన్నికలలో చాలమంది స్వరాజ్యపక్షీయులు పోటీచేసి, గెల్చి, సభ్యులైరి. కేంద్రసభలో ఈస్వరాజ్యపక్షముకు శ్రీ మోతీలాలు నెహ్రూగారు నాయకులైరి. మర మద్రాసురాష్ట్రమందు అప్పటి కాంగ్రెసునాయకులందరును 'నొచ్చేంజరు'లే, అనగా వారాసభల బహిష్కరించువారే; కాని, బెంగాలులో దాసుగారి నాయకత్వమున స్వరాజ్యపక్షీయులు హెచ్చు సభికులైరి.

అక్కడ, అప్పటి సర్కారువారి సంస్కరణలప్రకార మమలులోనున్న ద్వంద్వప్రభుత్వమును స్వరాజ్యపక్షీయులు ప్రతిఘటించి, అప్పటిమంత్రులపైన ప్రజలకు నమ్మిక లేదని సభలో తీర్మానించి, ప్రభుత్వమునోడించిరి.

ఇట్లు రెండుపక్షములమధ్యను సంఘర్షము కలహము తేకుండుటకై, కాంగ్రెసువారిలో కొందరు శాసనసభ్యులౌటకు వకాలానాగారు తోడ్పడిరి. కాని ఆయనమాత్రం ఏశాసనసభలోను సభ్యులకు యత్నించనేలేదు. ఈ 'మెంబర్' ఆయన ప్రకృతికి వ్యతిరేకము. అప్పటి ద్వంద్వప్రభుత్వమును ప్రతిఘటించి నిర్మూలించుట ఆస్వరాజ్యపక్షీయుల ఆశయము. ఇట్టివినాశక కార్యక్రమమాయనకు గిట్టదు. కనుక ఆయన కేవలం గాంధీ పక్షీయుడుగ నేయుండి, జాతీయబోధలోను, సాంఘికమైత్రి మొదలగు నిర్మాణకార్యక్రమమందును మగ్నుడై నాడు.

ముఖ్యంగా, ఆయామతములమధ్య పరస్పరసంఘర్ష మున్నదని, సిద్ధాంతములలో హిందూమతముకు ముస్లింమతము కేవలం వ్యతిరేకమని జనులూహింతురు. ఇది వట్టిపొరబాటని, ఆయన శాస్త్రచర్చద్వారాను మహమ్మదువగైరా ప్రవక్తల జీవితములనుండి నిదర్శనములిచ్చియు, చక్కగ ఋజువుపర్చినాడు. ఇందుకు ఆయన సర్వవిధములను తగిలవాడు. అహింసాప్రేమలు, సత్యపరత్వము, ఇతరులద్రవ్యము కపేక్షింపకుండుట, పరిశుద్ధత, నిగ్రహమును ధర్మమూలములని, వాటిచవలంబించుటే నిజమైనమతమని మనుస్మృతి భగవద్గీత మొదలగు హిందూధర్మపు గ్రంథములు చెప్పుచున్నవి. ఈసంగతిని గాంధీమహాత్ముడేగాక కొందరుహిందూధర్మశాస్త్రజ్ఞులునుచాలసాల్లు నిరూపించినారు. కాని మహమ్మదీయధర్మపు సిద్ధాంతములు వారిసంప్రదాయములుఅట్టివికావని, హింసాబోధకములని, అన్యమతద్వేషమును స్వార్థపరతను విషయాసక్తిని ప్రోత్సహించునని, చాలమంది భ్రమపడుచుందురు. నిజముగా ముస్లిముల వేదమగు కురానులోను దరిమిలా ధార్మికవేత్తల బోధలలోను అహింసాసత్యములే మతాధారములని, కామక్రోధములు హానికరములని, స్పష్టపర్చిరి. మహమ్మదు ఆలీ హుస్సేను మొదలగు ప్రవక్తల జీవితమునుండియు పరస్పరప్రేమయు సహనమును, త్యాగమును అందరి నిశ్చయసము కవసరము, విశదమగును. దరిమిలాను ముస్లింవీరులు అన్నిదిశలను జరిపిన దండయాత్రలబట్టియు, మన

దేశమందలికొందరు ముస్లింపాలకులు కేవలం వినాశకమగు
 ముష్టచర్యలజరిగించినట్లు ఆంగ్లచారిత్రకులు వ్రాసిన అసత్య
 రచనల జదివీయు, చాలమందికి ముస్లింసంస్కృతినిగూర్చి భ్రమ
 కల్గినది. ముస్లింసంస్కృతిలోని యధాస్థితిని విశేషములను వివ
 రించి, ముస్లింధర్మమును హిందూధర్మమును ఒకేసూత్రములపై
 నాధారపడినవని కనపర్చుట కీదేశమందంతటిలోను మశాలానా
 అజానుగాకే అన్నివిధములను తగినచారు. తన అసమానమైన
 ధార్మికత్వము పాండిత్యము చుపయోగించి, అజానుగారు చాల
 మంది మశాలానాలను తృప్తిపర్చెను. అఖిలభారతముస్లిం ధర్మ
 మహామండలియగు 'జమయతుల్ ఉలేమాహిందు' వారును
 ఇట్టిభావమునేతెల్పి భారతజాతీయతకు హిందూముస్లిం సామ
 రస్యముకు అనుకూలురైయున్నారు. ఇప్పుడు జిన్నాగారి
 ముస్లింలీగువారు హానికరమగు సాంఘికవిభేదమును అన్యమత
 స్తులపైన ద్వేషమును బోధించుచున్నను, ఈఘోరణిని జమయ
 తుల్ ఉలేమామున్నగువారు నిరసించిరి; ముస్లిములలో స్వీకృ
 తుడారఘోరణి గల్గించుటకు, ముఖ్యంగా ధార్మికాదార్యము
 వ్యాపింపజేయుటకు, మశాలానాఅజానుగారి కురానుభాష్యము
 మున్నగు మతగ్రంథములును ఉర్దూ వ్యాసములును చాలవరకు
 కారణమైనవి. ఆయన వ్యాఖ్యానమును అన్నిదేశములలోను
 ఉదారులగుముస్లిములు ప్రమాణముగఅంగీకరించినారు. ఆయన
 అరబ్బీభాషలోను గొప్ప మతగ్రంథములు రచించినారు.

8. సత్యాగ్రహము, జైలు.

ఇట్లు ధార్మికోన్నతి నిమిత్తము హిందూముస్లిం సంఘముల మైత్రినిమిత్తమును 1923 నుండి అజాదుగారు తీవ్రకృషి చేసిరి. 1923 డిసెంబరులో కాకినాడలో జరిగిన కాంగ్రెసులో శాసనసభాప్రవేశ మంగీకరింపబడినది. ఇట్లు నిర్మాణకార్యము పెనుకబడినది. సాంఘిక కలహము లక్కడక్కడ చెలరేగినవి.

దేశమందు సాంఘికవాదులు శాసనసభలందు అధికారముకై ప్రయత్నించిరి. మద్రాసులో 'జస్తిసు'పక్షము' మంత్రిత్వము వహించినది. తక్కినచోట్లను కులతత్వవాదులు సాంఘికద్వేషమును జనులకు బోధించిరి. బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారిదేశపు రాజ్యాంగములో ముస్లిముసభ్యులను ముస్లిం నియోజకులే యెన్నుకోవలెనని, అట్లే క్రైస్తవసభ్యులను క్రైస్తవులే యెన్నుకోవలెనని, ఏర్పడిరి. ఇట్టి ఆయామతములబట్టి ప్రత్యేక నియోజకవర్గము లేర్పరుచుట తక్కిన నాగరికదేశములం దెక్కడనులేదు. ఇట్టి వర్గపద్ధతివల్ల విభేదములు వైమనస్యములు హెచ్చినవి. పరస్పరవిశ్వాసమునుగంటి కలతల వృద్ధికి కారణమైనది. ముస్లిములలో చాలమంది 'నాయకులు' ప్రత్యేకనియోజకవర్గములనే కోరిరి. సర్కారును అందుకు ప్రోత్సాహమిచ్చి, జనులలో అన్యోన్యత చెడుటకు కారకులైరి. కాని అబుల్ కలాం అన్సారీమున్నగు జాతీయముస్లిములు సమిష్టినియోజకవర్గము

లుందుటే దేశముకు ఆమాసంఘములకుగూడ లాభకరములని నిరూపించిరి. ప్రత్యేక నియోజకపద్ధతి హానికరమనే వీరినిరూపణ తరువాత ఋజువైనది. కాని, వారియుద్బోధనను సర్కారువారసలే లక్ష్యపెట్టలేదు.

భారతీయరాజ్యాంగమును పరీక్షించి చట్టము సవరించుటకు బ్రిటిషప్రభుత్వమువారు 'నైమనుసంఘ' మేర్పర్చిరి. ఇందలి సభ్యులందరును ఆంగ్లపార్లమెంటుసభ్యులు; వీరు మన జాతీయాశయములకు వ్యతిరేకులు, సాంఘికవాదులైన కొందరు ముస్లిము లీసంఘమునెదుట సాక్ష్యమిచ్చి సహకారముచేసిరి. కాని, అబుల్ కలాముగారు కాంగ్రెసు ఆదేశము ప్రకారమాసభ వారిచర్యలన్నిటినిబహిష్కరించిరి; భారతీయసంస్కృతిని ముఖ్యముగ ముస్లిముల సంస్కృతిని సంస్కరించి, శాంతముగ జనులలో జాతీయతను నీతిని ధార్మికతను తనలేఖలద్వారా వృద్ధిచేయుచుండెను; తాను శాసనసభలలో జేరలేను. ఆయన మితభాషి, వ్యర్థమగు వాగ్వ్యయముకొప్పుకోడు.

ప్రభుత్వమువారు భారతీయులకు తమంతట స్వపరిపాలనమిచ్చుటలేదని స్పష్టమైనది. 1929 సంవత్సరానికి స్వరాజ్య పక్షీయులును విసుగుపెండి, ఆసభలవదలివచ్చిరి. ఆసాలాఖరున ల్లాహోరు కాంగ్రెసులో జవాహర్లాలుగారి అధ్యక్షతను సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యమే భారతీయుల కాశయము గమ్యమునని తీర్మానించిరి. స్వరాజ్యసాధనకై, దేశమంతటను సమిష్టిసత్యా

గ్రహము జరుపనిశ్చయించిరి. గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వమున దేశమంతటను సత్యాగ్రహము జరిగినది. కొందరు ఉప్పు చేసియు, కొందరు విదేశపుబట్టల దుకాణములయొద్దను, కల్లంగటులయొద్దను నిరోధముచేసియు, సర్కారువారి చట్టములనుల్లంఘించి, అరెస్టుఅయినారు; వేలకొలది జైలులో నుంచబడిరి. నియంతయు గాంధీగారెస్టు అయినతరువాత, వారిస్థానే కొత్త నియంతలు వగుసగానేర్పడి, అరెస్టుఅగుచువచ్చిరి. మాలానా అజాదుగారు జాతీయనాయకులు, కాంగ్రెసు కార్యనిర్వాహకులలోనొకరు; కనుక ఆయనయు 'అక్రమసంఘ'సభ్యుడుగ నేర్పడి, సత్యాగ్రహము సాగించిరి. అందువల్ల 1930 సం॥లో ఆయన గురు సర్కారువారు శిక్షవిధించి, ఆయనను మరల జైలులో నుంచిరి. ఇట్లు తీవ్రసత్యాగ్రహము సాగినమీదట, ప్రభుత్వమువారు రాజీనూచనలజేసిరి; 1931 జనవరి ఆఖరున కొందరు నాయకులు విడుదలచేయబడిరి. 1931 మార్చి 5 వ తేదీని గాంధీ ఇర్వినుసమాఖ్య జరిగినందున, తక్కిన సత్యాగ్రహులును, జైలునుండి వదలబడిరి. ఇతరనాయకులతోబాటు మాలానా అజాదుగారు విడుదలయై, మరల జాతీయకృషిలో పాల్గొనిరి.

సదగు సమాఖ్యప్రకారం, ముందురాజ్యాంగము నిర్ణయింప లాడనులోజరుగు మహాసభకు జాతీయపక్షములవారి సంప్రతినిధులు కాంగ్రెసువారి ప్రతినిధులతోబాటు జాతీయముస్లిము ప్రతినిధిగ అన్నారీగారి నాహ్వానింతుమని ఇర్వినుప్రభు

వుగారు సూచించిరి; కాంగ్రెసుతరపున ప్రతినిధుల బంపుడని
కాంగ్రెసు అధ్యక్షునికి ప్రభుత్వసందేశమందిరి. కాంగ్రెసుసంఘ
ము సమావేశమై, తమతరపున ఏకైక ప్రతినిధిగ గాంధీమహా
త్మునిమాత్రము పంపుదుమని సర్కారుకు తెలిపిరి.

అప్పటిసర్కారువారు ఈదేశపు సంస్థానాధిపులు, వారి
మంత్రులు, జమీందార్లు, విదేశవ్యాపారస్తులు, యంత్రయజ
మానులు, ఆయాజాతుల కులతత్వపరులు, ఇట్టివారికి ప్రతినిధు
లుగ తమయిష్టులైన చాలమందిని రప్పించిరి. ముస్లిములు, క్రైస్త
వులు, సిక్కులు ఇట్టి వేర్వేరు సంఘములతరపున కేవలంస్వకు
లాభిమానులగు స్వార్థపరులనే రప్పించిరి. ఆయాసంఘములలో
కొందరే ఇట్టిసంకుచితభావులు, కొందరు ఉదారులగు జాతీయ
వాదులు; ఆసభకు ఉదారపక్షీయుల నసలేపిలువక, కేవలం కుల
తత్వపువారినే పిలిపించి వారితోనే సంప్రతించుటవల్ల భారతీ
యులందరూ ముఖ్యంగా ముస్లిములందరూ కులతత్వపువారే
అని, స్వసంఘలాభమునే కోరుదురని, జాతీయస్వాతంత్ర్యముకు
వ్యతిరేకులని, బ్రిటిషుప్రజలకునులోకముకునుతోచును; బ్రిటిషు
వారు నడుపువార్తాపత్రికలును బ్రిటిషుప్రతినిధులును ఇట్లు ప్రక
టించుటయుకలదు.

మనదేశపు జాతీయవాదులును జాతీయపత్రికలును ఈ
అన్యాయమును వెల్లడించి, ఆయాసంఘముల ప్రతినిధులుగ
జాతీయవాదులగూడ బిలిపింపగోరిరి. మనదేశపు 8 కోట్ల ము

స్లిములును కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకులని, వారిరక్షణకై తామే పాలించుట అవసరమని, సాంఘికవాదు లనుమాటలనుదహరించి సర్కారువారు చెప్పుట కలదు. లండనులోని 'రాండు టేబిలు' సభకు సర్కారువారు రప్పించిన సభ్యులందరును కులతత్వపుస్వార్థ పరులే. జాతీయవాదులలో డాక్టరు అన్నాసీ, మాలానాఅబుల్ కలాంవంటి విద్వాంసులు, ధీమంతులు, ప్రజాప్రియులు, సమర్థులునగు మహానీయులున్నారు. అజాదు సభలలో పాల్గొనుట కిష్టములేనివారు; కనుక, అన్నాసీపేరుచు సూచించిరి. జాతీయపక్షపు ముస్లింపత్రికలు, సంఘములును, గాంధీగారును ప్రభుత్వము నట్లుకోరినను, ప్రభుత్వమువా రట్లుచేయలేదు. కనుక, జాతీయముస్లిము లెవరు నాసభకు రాకుండజేసి, ముస్లిములందరూ భారతీయస్వాతంత్ర్యముకు జాతీయతకు వ్యతిరేకులు అని సర్కారు, జిన్నా, ఘజ్నవి, అబుల్లాసారును ప్రభృతులు లోకులకు దురభిప్రాయము కల్పించిరి. హిందూముస్లిముల సాంఘిక సమస్యలుముందు పరిష్కారమగువరకు స్వపరిపాలనసమస్య నిర్ణయింపమని బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు ప్రచురించిరి; తుదకాసభ ఇట్లు భగ్నమై, గాంధీగా రీదేశముకు 1931 సాలాఖరుకు మరల వచ్చిరి. అప్పటికే సరిహద్దుప్రాంతపు కాంగ్రెసునాయకుడగు అబ్దుల్ గఫూరుఖాను వగైరా కొందరు జాతీయపక్షీయులను సర్కారువారు నిర్బంధించిరి. వెంటనే మరల ప్రభుత్వమునుండి ఆర్డినెన్సులు నిర్బంధచర్యలు, ప్రజానాయకులనుండి సత్యాగ్ర

హమును, జారీయైనవి. దేశమంతయు కల్లోలమున మునిగినది. అప్పుడు మరల మాలానాఅబుల్ కలాంగారును సత్యాగ్రహని యంతయై, అరెస్టు అయి, సర్కారువల్ల జైలులో నిర్బంధింపబ డిరి. ఇట్లాయన మరల సుమారు రెండేండ్లు ఖైదులోనుండిరి; ఆయన జాతీయకృషి కేగాక, శాస్త్రప్రతిరోధనకును ధార్మికసా ధనకును నిరోధము కల్గినది.

మరల సత్యాగ్రహమారంభించిన 1932 ఆరంభంనుండి సర్కారువారు నాయకులందరిని అరెస్టుచేయుటేగాక, వేలకొలది జనులను లాఠీదెబ్బలపాలు చేసిరి, అనేక నిర్బంధములు జారీచేసిరి; సాంఘికవిభేదములు హెచ్చింపజేసిరి. సాంఘికనాయకులు 'రా జభక్తు'లైరి. ఈసత్యాగ్రహములో ప్రభుత్వమువారు ద్వేషించి నట్లే, ముస్లిములు వగైరాలు కులతత్వపరులై, సత్యాగ్రహముకు వ్యతిరేకులైరి; ప్రభుత్వముకాని, మాలానాఅబుల్ గారు అన్నా రి ఖానుఅబ్దుల్ గఫూరుఖాను మున్నగు ముస్లింనాయకుల తోబాటు కొందరు సామాన్యముస్లిములును సత్యాగ్రహము లో పాల్గొనిరి. ఆదిహిందువులు 6 కోట్లమంది ప్రజలున్నారు. వారిని సవర్ణులు దూరముగనుంచి, అస్పృశ్యులుగనెంచి బాధ పెట్టుటవల్ల, వారు సామాన్యముగ జాతీయతకు వ్యతిరేకులైరి. హరిజనులు ఆయుధ్యములలో పాల్గొనక, సర్కారుకు సహాయకులైరి. ఎన్నికలలో ముస్లిములకు ప్రత్యేకనియోజకవర్గము లిచ్చినందున, హిందుముస్లిము సంఘముల మధ్యకలతలు హె

చ్చినవి. ఇట్లే రాబోవురాజ్యాంగములో హరిజనులకును ప్రత్యేక నియోజకవర్గము పెట్ట నిశ్చయించిరి. ఇందువల్ల వారితో సవర్ణులకు సంబంధముండదు. ఇది హిందూ సంఘమంతటిలో ఉద్రేకము విభేదములు కలతలు కల్గించును, కనుక దానినెట్లైన నిరోధించుటకు గాంధీమహాత్ముడు పవాసమారంభించెను. అంతట, ఆ సంఘములమధ్య పూనాలో సమాఖ్యజరిగి, అప్పటినుండి హరిజనులయుద్ధరణకు, వారియస్పృశ్యతను నివారించుటకు, సవర్ణ హిందూనాయకులందరు ప్రమాణముచేసిరి. ఈరీతిగ, సర్తారుక్రూరతవల్లను, భారతీయులలోని విభేదములవల్లను, హరిజన సమస్య ప్రాముఖ్యమువల్లను, సత్యాగ్రహము 1934 నాటికి అంతరించినది.

1934 నవంబరులో కేంద్రశాసనసభ ఎన్నికలు జరుగవలసియుండెను. అప్పటిదేశస్థితినిబట్టి కాంగ్రెసువారు శాసనసభల ఎన్నికలలో పోటీచేసి, సభలలో పనిగూడ సాగించుట అవసరమని డాక్టరు అన్నామయ్యగారు కొందరునాయకు లభిప్రాయపడిరి. శాసనసభాకార్యమంతగా కార్యకారికాదని గాంధీగారివలె మాలానా ఆజాదుగారును ఎంచిరి. కాని, ఆయనయు గాంధీమహాత్మునివలె కాంగ్రెసువారు శాసనసభ్యులగుటకంగీకరించెను. అప్పుడు జరిగిన కేంద్రసభ ఎన్నికలలో సామాన్యస్థానమునకు కాంగ్రెసువారు పోటీచేయగా అందుచాలవరకు, కాంగ్రెసు వారు గెల్చిరి.

9. కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు.

తరువాత 1935 సం॥లో వచ్చిన కొత్త రాజ్యాంగ ప్రకారం, 1937 సం॥ ఆరంభమందు ఆయా ప్రాంతముల శాసనసభల కెన్నికలు జరిగెను. ఈ యెన్నికలలో కాంగ్రెసువారును పార్టీ నవలెనని, 1936 ఏప్రిలులో జవాహర్లాలుగారి అధ్యక్షతను లక్నోలో జరిగిన మహాసభలో కాంగ్రెసు తీర్మానించినది. ఆ ప్రకారం దేశమంతటను కాంగ్రెసు సిద్ధాంతముల ప్రచారము నాగించి, తగు అభ్యర్థులను కాంగ్రెసు తరపున నిర్ణయించుటకు కాంగ్రెసు పార్లమెంటరీబోర్డు ఏర్పడినది అందులో అబుల్ కలాం అజాదుగారు నొక ముఖ్యసభ్యులు. మహమ్మదీయులలో అన్ని వర్గముల వారికిని ఈ మనయందు విశేష శౌరవము; కనుక, ముస్లిములకు సంబంధించు ప్రత్యేక విషయము లాయన నిర్ణయ ప్రకారమే జరుపనిశ్చయింపబడినది. ఈ విషయమున మకాలానా అజాదుగారు ప్రత్యేక కృషి చేసిరి. మహమ్మదీయులలో విద్యయు పరిజ్ఞానమును హిందువులకున్నంతయు లేదు. వారి కాయాప్రాంతపు భాషల జాతీయ పత్రికల జదువు అలవాటు లేదు. ముస్లిములలో వివిధ పక్షము లేర్పడి కలతలు లేకుండుటకు ఒకే జాతీయ పక్షమును తాను నడపింతునని జనాబు జిన్నా గారప్పుడు ప్రచురించిరి. ఆయన యిదివరలో కొంత కాలము కాంగ్రెసు సభ్యుడై యుండెను. ఆయన ముస్లిములీగుపక్షపు నాయకుడై, దేశమం

దు ఆలీగుతరపున అభ్యర్థుల నియమించెను. ఆయనప్రచురణ నమ్మి ముస్లిములలో అనవసరమగు కలతలు లేకుండుటకై, చాల స్థలములలో కాంగ్రెసువారభ్యర్థుల బెట్టు లేదు; కొద్దిసానములకు మాత్రము పెట్టిరి. ఎన్నికలైనమీదట అన్నిప్రాంతాలలోను హిందువుల స్థానములలో చాలవరకు కాంగ్రెసువారే గెల్చిరి. అందువల్ల హిందువుల ధిక సంఖ్యగనున్న రీరాష్ట్రముల అసెంబ్లీలలో కాంగ్రెసుకే మెజార్టీ యేర్పడినది. (ఆసాములో మాత్రము అడ విజనులు మున్నగువారి ప్రతినిధులుండినందున, అక్కడ మెజార్టీ లేదు). వాటిలో కాంగ్రెసువారు మంత్రిత్వమువహించు ప్రశ్న వచ్చినది. కొత్త ఆక్టు ప్రకారం రాష్ట్రాలలోను మంత్రులకు నిజమైన అధికారం లేదు; గవర్నరుగారికిష్టమైనపుడెట్లుగా వచ్చును; అట్లు సాధారణముగా కల్పించుకొను జూనులో సర్కారు మాటయిచ్చిరి. కనుక 1937 జూలై నుండి హిందువులు హెచ్చు సంఖ్యగల రీ రాష్ట్రాలలో కాంగ్రెసు మంత్రివర్గము లేర్పడినవి. కాంగ్రెసువారు రాష్ట్రపాలనలో చాల సమస్యల పరిష్కరింప వలసివచ్చినది. కార్యసంఘసభ్యులగు అజాదుగారందుకుతోడ్పడిరి. ముస్లిముల విషయమున అవలంబించు పద్ధతుల గూర్చి ప్రత్యేక సమస్య లేర్పడినవి. ముస్లిముల కుద్యోగములు, విద్య, సామాన్య భాష నేర్పుట, అందులలిపి, అనేక కారణములవల్ల గల్గుసాంఘిక సంఘర్షములు, ఇట్టివాటిచర్చలో మాలానా అజాదుగారి సలహా కాంగ్రెసుపాలకవర్గముకు అమూల్యమైనది. ఈ పాలన పద్ధతిని

సవ్యమార్గమునను ఆయా రాష్ట్రములమధ్య విభేదములేకుండ
ను, సాగింపటకు 3 సభ్యుల పార్లమెంటుకమిటీని కాంగ్రెసు
కార్యసభవారేర్పర్చిరి.

అందులో సభ్యులగు, వారు శ్రీవల్లభభాయి పటేలు,
రాజేంద్రప్రసాదు, మౌలానా అబుల్ కలాంగారును. వారు
ముగ్గురును ఆలోచించి కాంగ్రెసుపాలనకు రాష్ట్రీయప్రభుత్వ
ములకు సంబంధించిన చాలముఖ్యసమస్యలను వెంటవెంటనే
పరిష్కరించుచుండిరి. ఇందులో గొప్పపరిష్కారము చాతుర్యమును
కావలెను. మహమ్మదీయ ప్రశంసగల యావత్తువిషయములు
అజాదుగారి సూచనప్రకారమే పరిష్కారమగుటకు నిర్ణయమై
నది. తరువాత, వాయవ్యసరిహద్దురాష్ట్రంలోను అస్సాంలోను
గూడ కాంగ్రెసుమంత్రిత్వ మేర్పడి, అక్కడి ముఖ్యసమస్యల
అజాదుగారే పరిష్కరించుచుండిరి. ఇందుకుతోడు, తక్కినరా
ష్ట్రములలోను మౌలానా అజాదుగారికి చాల శ్రమనిచ్చు
కార్యము తగిలినది. ముస్లిములు హెచ్చుమందిగనున్న తక్కిన
3 రాష్ట్రములలో కాంగ్రెసుమంత్రిత్వములేదు. కాని, అక్కడ
ముస్లిములీగువారును. హెచ్చుసంఖ్యగ రాలేదు. అక్కడ మిశ్రి
తమంత్రివర్గములేర్పడినవి. ఈలోగా ముస్లిములీగు నియంతయు
గు జిన్నాగారు జాతీయభావముల నసభేవదలి, కేవలం సాంఘి
కస్వలాభమునే తమ ఆదర్శముగ పెట్టుకొన్నారు. అందువల్ల
అక్కడపరిస్థితులు క్లిష్టముగ పరిణమించినవి. కాంగ్రెసులోనే

కొందరు సాంఘికతత్వపు వాదుండి హింసాధోరణి చూపుట వల్ల, కేవలం సాంఘికధోరణిగల సంఘసభ్యులు కాంగ్రెసులో నుండకూడదని మశాలానా అజాదు జవాహర్లాలు నెహ్రూ మున్నగు కాంగ్రెసు అధికారులు నిర్ణయించిరి. అంతట, యిదివరలో కాంగ్రెసుసభ్యులైన ముస్లింలీగుసభ్యులైన చౌదరీఖలీ ఖజ్జమాన్ వగైరాలు కాంగ్రెసును విడిచి, శాసనసభలలోను బయటను కాంగ్రెసుకు వ్యతిరేకప్రచార మారంభించిరి. అందు వల్ల మశాలానా అజాదుగారు చాల జాగ్రత్తతోను చాతుర్యముతోను వర్తించి, ఆయాప్రాంతములం దేర్పడిన సమస్యల నెంతోయుక్తితో పరిష్కరించుచుండిరి.

10. కాంగ్రెసు అధ్యక్షత.

కాంగ్రెసువారు కొన్ని రాష్ట్రముల పాలించుటచే జనులలో జాతీయత వ్యాపించినది. కాని, కొన్ని బ్రిటిషుపత్రికలును బ్రిటిషు రాజనీతిజ్ఞులును అల్పసంఖ్యాసంఘముల కన్యాయముజరుగుచున్నదని అపవాద మారంభించి, కాంగ్రెసువ్యతిరేకులకు ప్రోత్సాహ మారంభించెను. ప్రత్యేకనియోజకపద్ధతి వల్ల శాసనసభలలోను బయటను సంఘర్షము హెచ్చినది. ఈలోగా కేంద్రప్రభుత్వములో కొత్తచట్టము ప్రకారం ఫెడరల్ (సమిష్టి) పద్ధతిని రాజ్యాంగము మార్చవలసియుండెను. అందుకు ప్రజాశక్తి బలపడి బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమును లొంగదీయుటకై ఈదేశమును హిందూమహమ్మదీయులకు మైత్రికావలసియుండెను. కాని, బ్రిటిషువారు కూటనీతితో కులతత్వపుద్వేషంతోనున్న ముస్లిములీగుకు మద్దతునిచ్చిరి; ఇట్లే స్వదేశసంస్థానములలో కొన్ని హిందువులవని కొన్ని ముస్లిములవని విభేదములు పెట్టిరి; సంస్థానప్రజలకు నామరూపములు లేకుండ, అచ్చట రాజులకు నిరంకుశత్వము ప్రోత్సహించిరి; వారికే ఫెడరల్ ప్రభుత్వములో సభ్యత్వమిచ్చి, ప్రజాయత్తత నణచివేయజూచిరి. అందువల్ల హిందూముస్లిము సంఘములమధ్య స్నేహము గల్గించి, ముస్లిము ప్రముఖుల అనుమానములు పోగొట్టు ఉదాహరణగు ముస్లింనాయకుడు ప్రస్తుతం జాతీయమహాసభయగు

కాంగ్రెసు కధ్యక్షుడు కావలెను. అందుకు మాలానా అజాద్ గారే సర్వవిధముల తగినవారు. కనుక, ఆయన 1939 మార్చి లో జరుగు కాంగ్రెసు కధ్యక్షుడుగనుండవలెనని గాంధీమహాత్ముడు వగైరా నాయకులు కోరిరి. కాని, మాలానా అజాద్ గారందుకొప్పుకోలేదు. ఆయన పేరుప్రతిష్ఠలకు ప్రాకులాడడు, సరికదా, తాను ప్రాముఖ్యముకు వచ్చుటకిష్టపడని సౌమ్యుడు, వినముడు, సాత్వికభావుడు, రాజకీయ కోలాహలములోబడక, ఆత్మసాధనకు, లోకసంస్కృతిపరిశుద్ధికినే నిరంతరము కృషిచేయదలచును. కనుక, ఆమశాని కాంగ్రెసు కిరీటమునప్పుడు నిరాకరించెను. దేశావశ్యకతనుబట్టి అంగీకరింపవలెనని, కాంగ్రెసు కర్ణధారుడగు గాంధీమహాత్ముడు 1938 ఆఖరున తొందర చేసినను, తనకు స్వస్థముగాలేదని, ప్రస్తుతపు పార్లమెంటరీ కమిటీభారములోనే తనశక్తి వినియుక్తముకావలెననిచెప్పి, తప్పుకొనెను. అప్పుడాయన అధ్యక్షత కంగీకరించితే, గతసంవత్సరపు దేశస్థితి మరొకరీతిగనుండి యుండును. కాని, ఆయన ససేమిరాయని నిరాకరించగా, కాంగ్రెసుకార్యసంఘములో హెచ్చుమంది డా॥ శ్రీ పట్టాభి సీతారామయ్యగారి నధ్యక్షతకు సూచించిరి. అందుకు శ్రీసుభాసబోసు పోటీచేసెను. దేశదౌర్భాగ్యమున కాంగ్రెసులోనే విభేదములు కావేషీలు పెరిగినవి. కొందరు కుడిపక్షము వామపక్షముఅనిపెట్టి, నాయకులపై న అసంతృప్తిగలవారిని చేరదీసిరి. ఆసాలు యెన్నికలో శ్రీ పట్టా

భిగారికన్న శ్రీ సుభాసభాసుకే హెచ్చువోళ్లు వచ్చుట సంభ
వించినది. ఇది కొన్నిప్రత్యేకకారణములవల్ల కలిగినది. ఉభ
యులు దేశసేవకులగు నామకులే. ఈమెన్నికఫలితము తెలియ
గనే, గాంధీమహాత్ముడు ఇది తనకే ఓటమియనెను. ఇది
గాంధీగారి వినయస్వభావమునే తెల్పును. కాని శ్రీ సుభాసుకు
ఆయన అచరులుకొందరును నిజముగ ప్రజాభిప్రాయము
గాంధీసిద్ధాంతముకు వ్యతిరిక్తము తమకనుకూలము అని భ్రమిం
చిరి; ఇది అసత్యమని దేశము గాంధీగారినే అనుసరించుచున్న
దని, 1939 మార్చిలో జరిగిన కాంగ్రెసుమహాసభలోను,
మేనెలలో జరిగిన అఖిలభారతకాంగ్రెసు కమిటీసభలోను
తేలినది. సుభాసుగారు తృప్తికరముగా కార్యసభ నేర్పర్చుకొ
లేక, అధ్యక్షతను వదులుకొనిరి. అప్పుడును మూలానా అజా
దుగారధ్యక్షతకు కోరబడిరి. కాని అస్వస్థతవల్ల నిరాకరించిరి;
కనుక శ్రీ రాజేంద్రబాబు అధ్యక్షుడై నాడు.

అప్పటినుండి దేశములో క్రమంగా పరిస్థితులువిషమమ
గుచున్నవి. కాంగ్రెసుకు ముస్లిములీగుకు సమాఖ్య జరుగుటకు
చేసిన ప్రయత్నములు శ్రీ జిన్నాగారి పట్టుదలవల్ల విఫలమై
నవి. కేంద్రములో ఛెడరలు రాజ్యాంగముపెట్ట సర్కారు య
త్నించిరి. దేశీయరాజ్యములలో ప్రజాయత్త ప్రభుత్వములేర్పడి
కేంద్రసభలలో సంస్థానములకిచ్చిన స్థానములకు అక్కడి
ప్రజాసభలెన్నుకొను ప్రతినిధులే సభ్యులయ్యేయెడల, కొంత

చిక్కువదలును. కాని, అందుకు బ్రిటిషుసర్కారును వారి చేతి కీలుబొమ్మలు స్వార్థపరులునగు సంస్థానరాజులు నొప్పుకోలేదు.

ఈచిక్కు స్థితిలోనే 1939 సెప్టెంబరులో జర్మనీకిని బ్రిటిషు ఫ్రెంచిరాజ్యములకును మహాయుద్ధ మారంభించినది; బ్రిటిషువారు తమబంధుకోటియగు సామ్రాజ్యపు 'డొమినియను, రాజ్యములతో ముందుగా సంప్రతించిరి; ఐరిషురాజ్యము తటస్థముగనున్నది; తక్కిన సామ్రాజ్యము జర్మనీతో యుద్ధముకు డీకొన్నది.

ఈకాలంలో, యుద్ధముకు దిగుటవల్ల దేశపుఆర్థికాది స్థితులు తారుమారై పోవును. కనుక, మనదేశపు ప్రజాప్రతినిధులనుగూడ ముందుగా సంప్రతించుట న్యాయము. కాని, 'మన దేశము బ్రిటిషువారి నిరంకుశపాలనలో నున్నది. కనుక, సంప్రతింపులేకుండ, మనదేశమునుగూడ తమతరపున యుద్ధముకు దింపి, ధనజనాదులను యుద్ధయజ్ఞము దాహుతి చేయనారంభించిరి. 'అదేమి'యని కొందరడుగగా, 'మేము పోలండుస్వాతంత్ర్యము నిలువబెట్టి, పిట్లరుచార్జ్యమునుండి దానిని రక్షింపబోదుము; లోకక్షేమముకే ఈయుద్ధము' అనిరి. "అట్లైన, మాకునిష్టమే; జాతుల స్వాతంత్ర్యము మీసామ్రాజ్యములోను ఉండునా ? మాదేశ మిప్పుడు మీ నిరంకుశపాలనలోనుండి నానాబాధల బడుచున్నది. కనుక, ఈయుద్ధాంతమందైన మాదేశముకు ముక్తియండునా ? ఆసంగతి నిప్పుడు తేటపరచి

వీలైనప్పుడు మాకధికార మిచ్చినచాలు, మాశక్తి కొలది మీకు సాయము చేతుము" అని కాంగ్రెసు కార్యసంఘము వారనిరి. కాని బ్రిటిషు సర్కారు అందుకొప్పుకోలేదు. "పోలండుకై తాము చెప్ప శ్రీరంగనీతులలో కొన్నిటి నైనను దానికన్న వీర్నియోగై పెద్దదై బాధపడు తమవశములోనున్న యీదేశముకు అమలు చేయలేదు; కనుక, బ్రిటిషువారు తమ సామ్రాజ్యబలముకొరకే యీముద్ద మార్గంబించి, మరల నందు కుపయోగించుచున్నారు; కనుక, అందు పాల్గొనకూడదు" అని కాంగ్రెసు మంత్రివర్గములు పరిపాలనను 1933 అక్టోబరులో వదలుకొన్నవి. దేశములో మరల బ్రిటిషు నిరంకుశత నిరాఘాటముగ సాగుచున్నది. చాలమంది సామ్యవాదులు జాతీయ సేవకులు అరెస్టు అయి నిర్బంధముల పాలగుచున్నారు.

సామ్రాజ్యపు హింసాత్వము చెలరేగుచున్నది. జాతీయత నరికట్టుటకు అల్పసంఖ్యాసంఘాలను ముస్లిములను కూడ దీసి కాంగ్రెసు వ్యతిరేకులుగ జేసి బుజ్జగించుటకు పెద్ద పాతాళ హోమము జరుగుచున్నది. జాతీయవాదు లీపద్మప్రవాహము నెట్లో భేదింపవలెను. కనుక, ఈస్థితిలో ఈ సాలుకాంగ్రెసు కధ్యక్షుడై ముందు జాతీయకార్యక్రమము నడుపుటకు సర్వవిధములను అబుల్ కలాం గారే తగునని గాంధీగారు సూచించిరి; నాయకులకోరిక నీసారి షాలా నాగారు తోసివేయ లేకపోయిరి. ఇప్పటి చట్టముప్రకారం మంత్రివర్గముకు రాష్ట్రాలలోను

సంపూర్ణాధికారములేదు. కనుక, కాంగ్రెసువారు మంత్రివర్గము సాగించుట దేశస్వాతంత్ర్యముకు సాధకముకాదని అట్టిస్థితిలో^{బి} తా నధ్యక్షుడగుట ధర్మమని, ఇదివరలో అజాదుగారు భావించిరి. కాని ఇప్పుడు కాంగ్రెసువారు రాజ్యాంగపు మంత్రిత్వము వదలినారు. మరల జాతీయసమరమారంభించవచ్చును. దేశము విషమస్థితిలోనున్నది. కనుక, అధ్యక్షస్థానము కభ్యర్థియగుట కాయన యంగీకరించిరి. 1923 డిశంబరులో కాకినాడ కాంగ్రెసుకు మాలానా మహమ్మదాలీయు, 1927 లో మద్రాసు కాంగ్రెసుకు డాక్టరు అన్నాసీయు, అధ్యక్షులైరి. తరువాత మరల ముస్లిములు అధ్యక్షులు కాలేదు. కనుక ఈసారి మాలానా అజాదుగారి నేక కంఠముగ నెన్నుకోదగియుండెను. కాని, ఎం. ఎన్. రాయగారు † పోటీచేసినారు. మాలానాగారు గాంధీపక్షీయులు. రాయగారు ఇదివరలో విప్లవవాదులు, మొదట బాంబువిప్లవములలో భాగ్గొని, అంతట అమెరికా, జర్మనీ, చైనా మొదలగు దేశములలో చాల విప్లవముల సాగించిన క్రాంతివాది. ఉభయులును దేశముకు సంపూర్ణస్వాతంత్ర్యము 'ముఖమల్ ఆజాద్', కావలెననువారే. అయితే వారిద్దోరణిలోను నైతికోద్దేశములలోను భేదమున్నది. మాలానాగారు మనోవాక్కాయములనూ అహింసావాది, ఆయన వర్గసమన్వయము నిర్మాణకార్యక్రమము వృద్ధిచేసి, తద్వారా దేశాభ్యు

† పూరాశేరు మానవేంద్రనాథరాయ. ఈయన అసలుశేరు నరేంద్రనాథధర్మచార్య, ఈయన బంగాలీబ్రాహ్మణవంశీయుడు.

దయము గల్గింపవలెననుచు; ఆయన నీతికి ఆస్తికతకు ప్రాముఖ్యమిచ్చుచు కాని, రాయ్ గారు పామరజనులకు కూలీలకు రాజకీయంగా తీవ్రోద్దీపనగల్గించి, సమ్మెలు, ప్రతిష్టంభములు సాగించి, సామంతరాజులను జమీందార్లను, కోటీశ్వరులను తొలగించి, వారిఆస్తులను సీదాగా నిర్బంధముగ లాగుకొని, వర్గసంఘర్ష ముద్వారాక్రాంతిగల్గించి, బ్రిటిషువారిసీదేశమునుండి లేవగొట్టవలెనని, పుంజీపతుల తొలగింపవలెనని, వాంఛించును; వామపక్షీయుడైనను, కాంగ్రెసు సామ్యవాదపక్షముకు ఈయనకు కొన్ని భేదములున్నవి. ఎట్లైన నేమి, తుదకు ది 15-2-1940 తేదీని అన్నిరాష్ట్రములలో నెన్నిక జరిగి, అన్నిటిలోను మాలానాఅజాదుగారికే హెచ్చువోట్లువచ్చినవి. శ్రీ రాయ్ గారికి మొత్తం 187 వోట్లుమాత్రం కాగా, మాలానాఅజాదు గారికి 1854 వోట్లు వచ్చినవి.

ఇట్లు సుమారు పదిరెట్లు హెచ్చువోట్లుతో మాలానా అజాదుగారు ఈసాలు కాంగ్రెసుఅధ్యక్షులుగ ప్రజలచే నియమింపబడిరి. (బెంగాలు, ఢిల్లీలలోమాత్రం కాంగ్రెసు ప్రతినిధుల యెన్నిక సకాలంలో జరుగనందున వారియెన్నికలో వోట్లీయలేదు. అక్కడి పాతసభ్యులలో హెచ్చుమంది బోసు పక్షీయులు. తమపక్ష మీయెన్నికలో తటస్థముగనుండునని, శ్రీ సుభాసబోసుగారు ప్రకటించిరి. మరియు వారివోట్లన్నియు రాయ్ గారికిచ్చియుండినను మాలానాగారికే గెలుపుతప్పదు.

ఈయెన్నికవల్ల కొన్ని సంగతులు స్పష్టమైనవి. దేశము గాంధీగారి నాయకత్వమును, అహింసాసిద్ధాంతమును, వర్గసమన్వయమును వరించుచున్నదని తేలినది. వర్గసంఘర్షమును హింసాతత్వమును యీ దేశముకు సరిపడదని, విశదమైనది. హిందువులు స్వజాత్యభిమానులని, ముస్లిముల కన్యాయము చేతురని కొందరు ముస్లిములు బ్రటిషువారు ననుట కలదు. అది నిజముకాదని, గుణసామర్థ్యములబట్టి మహమ్మదీయులకు హిందువు లాదరించి అధికారమిచ్చుట కభ్యంతరముండదని, వెల్లడియైనది. కాంగ్రెసుప్రతినిధులలో హిందువులే ముస్లిములు కన్న చాలరెక్కు హెచ్చుమంది. అయినను, హిందువులగు రాయుగారికన్న మహమ్మదీయమత నిష్ఠుడగు మాలానాఅజాదు గారికే పదిరెక్కు హెచ్చువోట్లువచ్చుట గొప్పవిశేషము. ఎం. ఎన్. రాయుగారు అసాధారణ ప్రజ్ఞ వ్యక్తిత్వము ప్రచార శక్తియుగలవారు; ఆయనతో పోటీలో అజాదుగారికిట్లు అఖండ జయముగల్గుటబట్టి రెండుసంఘములమధ్య అసలులో మిత్రత్వమేకలదని వ్యక్తము. నిర్మాణకార్యక్రమము నాదరించి పోషించు అబుల్ కలాముగారికి వచ్చినవోట్లనుబట్టి దేశముకు నిర్మాణకార్యక్రమమవసరమని ప్రతినిధులు గుర్తించిరనియు చెప్పవచ్చును. రాయుగారు కేవలం సాంఖ్యవాది, ఈశ్వర విశ్వాసములేనివాడు, అజాదుగారు కేవలం ధార్మికుడు, ఆస్తి కుడు, మహాభక్తుడు; ఈ ఆధ్యాత్మికభేదమునుబట్టియే జీవిత దృక్పథముతోను వారిమధ్య భేదము హెచ్చినది.

11. రామఘర్ కాంగ్రెసు.

మనదేశపు జాతీయమహాసభ 1885 లో ఆరంభించినది. ఇప్పటికి 52 కాంగ్రెసు వార్షికసభలు జరిగినవి; ఈసాలుది 53 వది. మనభారతదేశముకు గ్రామములే ప్రాణము; కనుక, గాంధీగారి సలహాప్రకారం 4 ఏండ్లనుండి, కాంగ్రెసుమహాసభ చిన్నగ్రామములలోనే జరుపబడుచున్నది.

మొదటిగ్రామకాంగ్రెసు 1936 సం॥ డిసెంబరులో శ్రీజవాహర్లాలుగారి అధ్యక్షతను మహారాష్ట్రప్రాంతపు ఫెయిజ్ పురంలోజరిగినది. రెండవది 1938 ఫిబ్రవరిలో శ్రీ సుభాస బోసు అధ్యక్షతను గుజరాతు ప్రాంతపు హరిపురమందైనది. మూడవది మహాకోసలపు త్రిపురిలో బోసుగారిఅధ్యక్షతను 1939 మార్చిలో నెరవేరినది. ఈ 4 వ గ్రామకాంగ్రెసు రామఘరులో మాలానాలజామగారి అధ్యక్షతను 1940 మార్చి 19, 20 తేదీలలోజరిగినది.

ఈరామఘరు అనే ప్రాంతము బీహారురాష్ట్రపు తూర్పుభాగములోని హజారిబాగుజిల్లాలోనున్న ఛోటానాగ పురసంస్థానములోనిది. దీనిప్రస్తుతపు జమీందారులు రాజా కామాక్షునారాయణసింహుడను క్షత్రియ యువకుడు. రామఘరు 17 వ శతాబ్దిలో నీసంస్థానపురాజధానియై గొప్పదుర్గముగనుండెను. కాని, తరువాతరాజధాని యిక్కడనుండి

మారగా, ఇప్పుడు చిన్న గ్రామముగనున్నది. ఇది గంగకు దక్షిణ
మగు దామోదరనదీతీరమందున్నది. ఈ ప్రాంతమంతయు
కొండనేల; చుట్టుపట్ల గిరులు అడవులు, దగ్గరనే బొగ్గు అభ్ర
కము వగైరాల గనులునున్నవి. ఈజిల్లాలో నున్నంత ఖనిజ
సంపద మనదేశమందింకెక్కడను లేదని చెప్పవచ్చును. కనుక
పారిశ్రామిక నాయకులగు 'తాతా'గారి వ్యాపారసంఘము
గొప్ప లోహకర్మాగారమును దీనికి కొద్దిమైళ్ళ దూరములో
నున్న 'సాక్షి'లోగట్టినారు. ఆ గ్రామమిప్పుడా పరిశ్రమచే లక్ష
జనుల మహానగరమై 'జంషెడ్పూర్' మనబడుచున్నది. ఇంతటి
లోహకర్మాగార మాసియాలోను బ్రిటిషుసామ్రాజ్యములో
గూడ ఇంకెక్కడను లేదట.

ఈరానుఘరుచుట్టు ప్రకృతిదేవిపుష్పగిరివజములనుంచి
నది. ఈప్రదేశము వృక్షములతో కలకలలాడుచు సుందరముగ
శోభిల్లుచుండును. ఇట్టి ప్రకృతిపరిస్థితులలో కాంగ్రెసునగరము
నిర్మించి, దానికి 'మర్ఝుర్ పుర' మని పేరుబెట్టిరి.†

మామూలుప్రకారం కాంగ్రెసుకంగముగ గొప్పస్వదేశి
ప్రదర్శనము పెట్టినారు. ఇందు రకరకములచక్కని ఖదరుబట్టలు

† కాంగ్రెసు జరిపింప నిర్మించుపురము కొకజాతీయనాయకుని పేరు
పెట్టుటరివాలు. ఇదివరలో బిహారురాష్ట్రములో మర్ఝుర్ లోహాక్ అను గొప్ప
ముస్లిం నాయకుడు జాతీయవాదియై ప్రజాసేవ చేయుచుండెను; ఆయన
క్షీణశేషుడాయెను. ఆయన కీపేరుస్మారకము.

చిత్రవిచిత్రమగు చేతిశిల్పపువస్తువులు ప్రేక్షకులరంజింపజేయుచు, భారతీయప్రజలకు, కళలకు, ఆర్థికసంపన్నతకు నిదర్శనము గనున్నవి. ఈప్రదర్శనమును మార్చి 14 వ తేదీని గాంధీమహాత్ముడు ప్రారంభించెను. “మనదేశమునకు గ్రామములే ప్రాణము. ఖిదరువగైరా గ్రామపరిశ్రమలు దేశమందటను అభివృద్ధిపొందవలెను; అప్పుడే దేశముకు నిజమైన ఆర్థికస్వాతంత్ర్యమును రాజకీయస్వాతంత్ర్యమునుగూడ లభించును; కనుక ప్రజాక్షేమము కోరు జనులందరును గ్రామపరిశ్రమలను వృద్ధిచేయుటకు, వాటి నేవాడుటకు, కృషిచేయవలెను. సాంఘికజీవితములో ఖిదరువగైరా గ్రామపరిశ్రమలకే ప్రాముఖ్యముండవలెను.” అని మృదుమధురవచనములతో ఆయన ఉద్బోధించినారు.

మరునాడు (15-3-40 తేదీని) ఉదయముకు భావిరాష్ట్రప్రతియగు మశాలానా అజాదుగా రితరనాయకులతో కలసి కలకత్తానుండి దనుచేసిరి. వెంటనే స్టేషనునుండి ఆయనను అప్పటిరాష్ట్రప్రతియగు శ్రీరాజేంద్రప్రసాదుగారిని మయూరరథములో నెక్కించిరి. పలురంగుల మనోహరమగు పుష్పవృక్షములమధ్య సూర్యనిస్వర్ణకాంతి ప్రసరించుచుండ మూడు మైళ్ళును ఉత్సవము జరులకానందకరమైనది. నాయకులు, ప్రతినిధులు వాలంటీర్లు, ప్రేక్షకులు, ఆప్రాంతపు ఆదిమజనులు, ఇట్టి వివిధవీరుల స్త్రీపురుషులతో నాకుటీరనగరము నిండిపోయినది. ఈసారి మశాలానాగారి అధ్యక్షత హిందూముస్లిము మైత్రికి

స్వాతంత్ర్యసాధనకు శుభసూచకము; మొగలులకాలపు శిల్పకళ. యశాన్నత్యమును దెల్పుగోపురముతో ముఖద్వారము నిర్మించిరి. మనదేశమందేగాక లోకమంతటిలో ఉత్తనుప్రభువై లోకోత్తరపాలకుడై సర్వమాన్యుడై అహింసావాదమున అశోకచక్రవర్తికిని స్తంభమును స్థాపించెను శిలాస్తంభము. కాంగ్రెసురంగము కలంకారమై, భారతీయసంస్కృతికిని జాతీయాభివృద్ధికిని అహింసాదైర్యములే మూలాధారములని స్థాపించెను. ముఖద్వారమువద్ద 30 అడుగుల యెత్తున సుందరముగ నిర్మించిన ఆశిలాస్తంభపు అగ్రమున గొప్పజాతీయధ్వజమును నిలువబెట్టి, దానిపైన 19-3-1940 తేది ఉదయమున శ్రీ మౌలానా అబుల్ కలాంగారు జాతీయ పతాకమును ప్రతిష్ఠించిరి, అప్పుడు నెహ్రూ, పటేల్, పట్టాభి మున్నగు తక్కిననాయకులు పదివేలజనము వచ్చియుండ వందే మాతరం గీతమును ఝండాగీతమును పాడినమీదట, జాతీయ ధ్వజపు ప్రాముఖ్యము, దానిఆదర్శచిహ్నమును గూర్చి, సముచితముగ శ్రీ మౌలానాగారు ఉపన్యసించిరి.

కాని, మహాసభ సాయంకాలముకూడు వేళకుముందే ఆకాశము మేఘావృతమై ఉరుములు మెరుపులు ప్రత్యక్షమైనవి. కుంభవృష్టిగల్గి సభాస్థలి జలమయమైనది. సాయంసంధ్యలో విచిత్రములచే గీర్తింపపడు వరుణదేవు డిట్లు వర్షరూపముగ సభ్యులకు ప్రత్యక్షమగుటవిచిత్రము. రానున్న సంఘర్ష మునిదిసూచించును,

ప్రతినిధుల యోరిమి నీశ్వరు డిల్లు పరీక్షించెననికొందరియూహ. ఇల్లు సకాలముకు సమావేశము జరుగకున్నను, పిమ్మట సభ సాగించిరి. సూక్ష్మముగ తమస్వాగతోపన్యాసము నిచ్చుచు. “ఈసారి కాంగ్రెసు జరిగించు బీహారురాష్ట్రము ఆరంభమందు విదేశరాజ్యము, తరువాత జరాసంధుని మగధరాజ్యము; ఇందే, బుద్ధమహావీరు లవతరించి, వారును వారిముఖ్యశిష్యులును ఈప్రాంతమును పవిత్రముచేసిరి. ఈప్రాంతమందు పూర్వము ప్రజాస్వామ్యపురాజ్యములుండెను. తరువాత మగధసామ్రాజ్యమువెలసెను. భౌతికసంపత్తులను మాప్రాంత మితరప్రాంతములకన్న గొప్పది. ఆధునిక కాలమందును గాంధీమహాత్ముడు మనదేశమందు మొదటి సత్యాగ్రహము నీరాష్ట్రమందే సాగించి, జయమొందెను. కాంగ్రెసువారు విధించుకార్యక్రమము సాగించుటకు మేము సంసిద్ధులము. ప్రజాప్రతినిధులలో ఐకమత్యము, శ్రద్ధ, క్రమశిక్షణయుంటే, తమసంస్కృతిని రక్షించుకొంటే, అట్టివారి నెవరును జయింపలేరని పూర్వము బుద్ధదేవు డీప్రాంతములోచేసినఉపదేశమునేటికిని వర్తించును.” అని శ్రీరాజేంద్రప్రసాదుగారు హెచ్చరించిరి.

అంతట అధ్యక్షుడగు శ్రీ మాలానాఅజాదుగారు నల్ల హిందుస్తానిలో తామువ్రాసిన అధ్యక్షవక్తృతను మహాసభలో సూక్ష్మముగ వినిపించిరి. యుద్ధమారంభించినప్పటినుండి బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారికి కాంగ్రెసుకు జరిగినచర్చను క్రోడీకరించి,

మనదేశముకు సంపూర్ణ స్వరాజ్యమే అవసరమని, అందుకు నిర్మాణకార్యక్రమము అహింసాయుద్ధమునే సాధనములని, సాంఘిక, కలహములవల్ల అన్ని సంఘములకును నష్టముకలుగుచున్నదని ముస్లిము సంస్కృతి వృద్ధికిని జాతీయతయే మార్గమని, చక్కని హేతువాదముతో నిరూపించిరి. †

ఆయుషన్యాసము జనులందరిని, ముఖ్యముగ మహమ్మదీయులందరిని, దేశ సేవకు ప్రేరేపించుచు, శ్రీ మాలానాగారి కార్యదీక్షకు, ఉదారభావముకు, నిదర్శనమైయున్నది.

ఈసారి కాంగ్రెసులో ఒకే ముఖ్యమైనతీర్మానము చేసినారు. “భారతీయులకు సంపూర్ణ స్వరాజ్యమే పరమావధి. ప్రస్తుతము యూరపులో జరుగు యుద్ధముకు (1914 లోని యుద్ధమువలె) తమసామ్రాజ్యమును బలపర్చుకొనుటే బ్రటిషువారి ముఖ్యోద్దేశము. అహింసాపద్ధతిని పోరి స్వాతంత్ర్యమును సంపాదించుకొనుటకు భారతీయులు సిద్ధమై నిర్మాణకార్యక్రమము నింకను సాగించవలెను. గాంధీమహాత్ముడు మాపుమార్గ మనుసరించవలెను.” అని దీనిసారాంశము. ఈతీర్మానమును శ్రీ జవాహర్లాలు నెహ్రూగా రుపపాదించగా శ్రీ కృపాలిసీగారు సమర్థించిరి. మరునా డుదయమున జండాచౌకు నెమట ఏబదివేలజనుల యెమట మహాసభజరిగినది. సవరణలన్నియుపోయి, అసలు

† ఆయుషన్యాసపుసారము తెలుగులో యిందలి తుది యధ్యాయమం దీయబడినది.

తీర్మానము అత్యధికులగు ప్రతినిధులచే నంగీకరింపబడినది. అంతట గాంధీమహాత్ముడు క్రమశిక్షణ కార్యదీక్షకలిగి, ఇంకను చురుకుగ నిర్మాణకార్యక్రమము సాగింపుడని, అట్లు దేశము త్వరతో తయారుకావలెనని, ఆమీదనే సత్యాగ్రహము వీలగునని, ప్రజాధించెను. పిమ్మట, అధ్యక్షులగు మాలానా గారు గాంధీమహాత్ముడు సూచించుప్రకారము జనులందరు వాచరించవలెనని హెచ్చరికతో సభను పూర్తిచేసినారు.

12. ఆజాదుగారి స్వభావము.

మాలానాఅజాదుగారిప్పుడు 52 ఏండ్ల వయస్సువారు. ఈయన అసలు దృఢశరీరులు, ఆరోగ్యవంతులు; అయినను నిరంతరవిద్యావ్యాసంగి కార్యదీక్షాపరులు, చాలసారులు జైలులో బాధపడినవారు. కనుక, ఇటీవల కొంచె మనారోగ్యముగ నున్నారు. ఈయనకు చక్కని ముఖవర్చస్సుకలదు.

ఈయనస్వభావమునుగూర్చి యిదివరలో కొంత చెప్పబడినది. ఈయన యెవరిని యెప్పుడును బాధించియు దూషించియు యెరుగరు. ఈయన సర్వమాన్యుడు. మనోవాక్కాయములందు కేవలం అహింసాపరుడు; తనను సమీపించువారి కెప్పుడును మంచినలహాలిచ్చి ప్రోత్సహించి, సహాయము చేయుటే ఆయనకు పరమసంతోషము. ఆయన వేషభాషలును కేవలం నిరాడంబరముగనుండును. సత్యశౌచముల నాయన జాగ్రత్తతో మతధర్మమువలె నిర్వర్తించును. మాలానాగారు మహావిద్వాంసుడు; ఈదేశమందేగాక, ఈజ్ఞాపై అరేబియా. ఇరాను వగైరా ముస్లిముదేశములంతటను ఈయన ప్రఖ్యాతి అపారము. ఈయనతండ్రియగు మాలానామహమ్మదు ఖైదులుద్దీనుసాహెబుగారు గొప్ప ధార్మికుడై అరబ్బీలో ప్రసిద్ధ గ్రంథలేఖకుడై 1908 లో కీర్తిశేషుడాయెను. పితామహుడగు మాలానామహమ్మదు మునవరులుద్దీనుగారు గొప్ప మతగురువు.

ఇట్టి పండితవంశపు అబుల్ కలాంగారు విద్వాంసుడు, ధార్మికుడు నగుట సహజమే † ధార్మికసేవకు జాతీయసేవకు సమాన్వయముచేయుట ఆయన జీవితపు ప్రత్యేకవిశేషము. తనపత్రికలద్వారాను, స్వయంగా యువకులకు బోధించియు. జాతీయోత్సాహము నాయన మనదేశంలోను ముస్లిముదేశాలన్నిటిలోను వృద్ధిచేయించినారు; పటుత్వముగల్గి భావాన్వితమగు నవ్యశైలిని సృజించి, హిందూస్తానీ రచనలో విప్లవకర్తయై, లేఖకులకు మార్గదర్శకుడై నాడు. అరబ్బీపాఠసీలలోను ఈయన గొప్పగ్రంథకర్త. మశాలానాగారు జ్ఞానియేగాక కర్మపరుడు; ఉదయం ౯ గంటలకేలేచి, సకాలముకు తనకార్యములెప్పుడును నిర్వహించుకొనును. ఈయన మహాధార్మికుడు, నాయకులలో ఇంతటి మతనిష్ఠ, ధార్మికత్వము, నిశ్చలభక్తిగలవారు, మతగ్రంథములందు అపారపాండిత్యముగలవారు అరుదు. మహమ్మదీయమతవిషయములగూర్చిసంప్రదాయచర్యలలోను, కురానుషారియతు వాక్యార్థనిర్ణయములోను అన్నిదేశాలవారును మశాలానాఅబుల్ కలాంగారిఅభిప్రాయము ప్రమాణముగ నెంచుదురు. అన్నిదేశములనుండి సందేహపువిషయముల తీర్మానము కీయనకు తెలుపుచుందురు.

మశాలానాఅజామగారి కెందరో ముస్లిములు ప్రత్యేక శిష్యులు. సాలీనా 'ఈద్' ఉత్సవములలో కలకత్తాలో జరుపు

† అజామగారి పూర్తిపేరు అబుల్ కలాం ఫిరోజ్ బక్స్ అహమ్మదు ముహియుద్దీను; కాని సంగ్రహనామమే వాడుకలోనున్నది.

ప్రార్థన లీయనయే జరిగించును. ఈ యనను ముఖ్య 'ఇమాము' (అనగా స్థానాచార్యులు) గా ముస్లిములందరు నేర్పర్చుకొన్నారు. ఈయన వక్తృత అద్భుతమైనది. ఆయన శైలిలో భావగ్రంథనము, విషయచర్చ, కార్యకారణ సమన్వయము ఉత్సాహశక్తి వాగ్ధోరణి, మనోహరమై, శ్రోతలను స్తంభితులుగజేయును. కనుక, ఈయన యుపన్యాసమునకు జనులు వేనవేలుగజేరి, ఊక్తిరిసియుందురు. కాని, ఈయన వీలై సంతవరకు మిత్రులమధ్య చర్చల కిష్టపడును, మహాసభలలో నుపన్యాసముల తప్పించుకొనజూచును.

ఆజాదుగారి జాతీయతనిష్కలంకము. 'ఆజాదు' అను పేరు అరబ్బీలో స్వతంత్రుడను అర్థమిచ్చుచుగదా! అది ఆయన కన్నివిధములను సార్థకము. మతవిషయములందాయన గొప్ప సంస్కర్త. ఇస్లాములోని అసలుప్రమాణగ్రంథముల వ్యాఖ్యానముద్వారా అందలి పరిశుద్ధసిద్ధాంతముకు రామమోహన దయానంద వివేకానందాదులు చేసినరీతి సేవచేసెను. ఆభావములను జనులలో వ్యాపింపజేయుటకాయన చేసినంతకృషి నింకెవరును చేయలేదు. ఉపనిషత్తులలోను భగవద్గీతభాగవతములోగల సిద్ధాంతములు కురానులో నున్నట్లయన ఋజువుచేసినాడు. ఢిల్లీలోని 'జమయతుల్ ఉలేమాహిందు' ముస్లిం మత సంఘములన్నిటిలో గొప్పది. అది హిందువులకున్న భారత ధర్మ మహామండలివంటిది. కాని, దానివలెగాక, ఉలేమా

సంఘము ఉదారమై ధర్మపరిశుద్ధికి జాతీయక్షేమముకై కృషి చేయుచు, హీనజనుల నుద్ధరించుచున్నది. ఇందుకు చాల వరకు మశాలానా అజాదుగారే కారకులు. ఇప్పటికిని జమయ తుల్ ఉలేమా నారి కార్యక్రమము అజాదుగారి సలహాల ననుసరించి జరుగుచు

అబుల్ కలాంగారు బాల్యమందే విద్వాంసుడు ప్రాజ్ఞుడైనానన, యువకుడుగనున్నప్పుడే ఆయన అఖిలభారత ముస్లిములీగు కధ్యక్షుడై నాడు. ఖిలాఫతు చర్చలకును ఆలీ సోదరులతోబాటు ఆయన నాయకత్వము వహించెను. అప్పుడు చాలమంది ముస్లిములు జాతీయవాదులగునట్లాయన చేయగల్గెను. కాని తరువాత దానిని ముస్లిములలో పుంజీపతులు, జమీందారులు, సంస్థాధిపతులు, మితవాదులందరును, వశపర్చుకొనిరి. ఆలీసోదరులు జిన్నావగైరాలు కాంగ్రెసునుండి విడిపోయి, కేవలము సాంఘికతత్వము ప్రచారముచేయుచు, విభేదములకు కారకులైరి. అప్పుడజాదుగారు ముస్లిములీగుతో సంబంధము వదలుకొనిరి; దేశము విదేశాధికారమునుండి విడుదలయైనప్పుడే, భారతసంఘము బాగుపడును; సాంఘికంగాను ధార్మికంగాను మెరుగున్నతిగల్గును; ఈసూత్రము హిందువులకే గాక ఈదేశపు ముస్లిములకును వర్తించునని ఆయన నిదర్శనములతో కనబర్చినారు. ఇంతేకాక, లోకమంతటి ముస్లిముప్రజలు బాగుపడి వృద్ధియగుటకు ఇక్కడి ముస్లిములు జాతీయవాదులు

కావలెనని ఆయనవాదము. ఈజిప్టు, ఇరాకు, పారసీకమువగై
రా ముఖ్యముస్లిం దేశములపైన బ్రిటిషువారి ఆర్థికరాజకీయ
ప్రాబల్యము చాలహెచ్చుగనున్నది; ఇది సాలీనా యింకను
హెచ్చుచున్నది. బ్రిటిషుసామ్రాజ్యమును భల్లూకపుపట్టునుండి
ముస్లిముదేశములను విడిపించుటకును భారతీయముస్లిములు
సహకారముచేయవలెను. భారతదేశము స్వతంత్రమై బ్రిటిషు
సామ్రాజ్యమునుండి విడినప్పుడే, బ్రిటిషువారి ప్రాబల్యము
తగ్గును. అట్లాసామ్రాజ్యపు విపరీతబలము తగ్గినప్పుడే, ముస్లి
మురాజ్యములు ధైర్యవంతులై, బ్రిటిషుప్రభుత్వపు అన్యాయ
పుషరతుల నిరాకరింపగలరు. అప్పుడే ముస్లిములందరికి నిజ
మగు స్వేచ్ఛయుండును.

మానవసోదరత్వమును దేశభక్తిని, ప్రజాసేవను జను
లలో వ్యాపింపజేయుట కాయన యెప్పుడును కృషిచేయుచుం
డును. ముస్లిములలో నిట్టిభావముగల్గుట మనదేశక్షేమము
కత్యవసరము. కనుక, ఆకృషికాయన దీక్షవహించి, అందుకు
నిరాడంబరముగ యత్నించుచుండును. జిన్నావగై రాలను జాతీ
యతవైపుకు త్రిప్పుటకాయన లోలోపున నెంతయో ప్రయ
త్నించినారు. కాని, సాంఘికైక్యముకు జిన్నాగారుకలసి రాక,
తుదకు ప్రభుత్వమువారి యాకర్ష ములకులోనై, గర్వియై, విక
టించుట జనులకు తెలిసియేయున్నది. కాని ఇప్పుడు అజాదు
గారి కృషివల్ల జాతీయవాదులైన ముస్లింవర్గములును చాల

యున్నవి. కాంగ్రెసులోనే వేలకొలది ముస్లిములున్నారు; పైగా, జమాయతుల్-ఉలేమా-హింద్, అహరారులు, అఖిల భారతషయాసంఘము, మెమనుమహాసంఘము, ఇట్టివెన్నియో అబుల్ కలాముగారి నాయకత్వముచు బోధలను అనుకరించుచు. అనగా జాతీయముస్లిము పక్షములన్నిటికిని అబుల్ కలాంగారే మార్గదర్శకుడగు నేత. జాతీయముస్లిముల మహాసభ నొక దానిని త్వరలోనే శ్రీమాలానా అజాదుగారి అధ్యక్షతను ఢిల్లీలో జరిపించుటకు కృషిజరుగుచున్నది.

అబుల్ కలాంగారు మహాత్యాగి; ఆయన సుమారు 20 ఏండ్లనుండి కాంగ్రెసు వర్కింగుకమిటీ సభ్యుడై, సదా దేశ సేవాపరుడైయున్నాడు. ఆయన తలచుకొని యొప్పుకొంటే, జిన్నాప్రభృతులాయనను తమపక్షపు ప్రముఖుడుగజేయుదురు. నిజాంభోపాలువగైరా నబాబు లాయనను గౌరవించియుందురు. శ్రీమంతులాయనను కుబేరునిగ జేయగలరు. సర్కారువారా యనకు గౌరవవిరుదములను మహూద్యోగములను ఇచ్చి సత్కరింతురు. కాని, పవిత్రమగు తనసిద్ధాంతముల మానుకొనుట కాయన యెన్నడును ఒప్పుకోడు. ఆయన బీదవాడు, కాని ద్రవ్యాశలేకుండ దర్దనారాయణసేవయే మహాధర్మముగ నెంచుకొని, మహాత్ముని కుడిభుజముగ మానవసేవచేయుచు న్నాడు. ఆధార్మికమోక్షమును రాజకీయమోక్షముగూడ జనులందరికి సిద్ధింపజేయుటకే, దనజీవితసర్వస్వ మర్పించుచున్నాడు.

అజాదుగారు ఆయాసంఘములమధ్య సమన్వయము చేయుటలో నేర్పరి. 1923 సం॥ ఢిల్లీస్వేషలుకాంగ్రెసులో స్వరాజ్యపక్షముకు, గాంధీపక్షముకు, రాజీద్వారాసమన్వయము చేసెను. 1939 సం॥ త్రిపురీకాంగ్రెసులో అధ్యక్షుడగు శ్రీ సుభా సభాసుగారు జబ్బుపడి, అవశుడై యుండెను. అప్పుడు గాంధీపక్షముకు కాంగ్రెసుసామ్యవాదిపక్షముకు మధ్య సమన్వయించి, ఆమహాసభనంతను అధ్యక్షుని ప్రతినిధిగ అజాదుగారే నడిపినారు. లక్నోలో షయాసన్నీలమధ్య ముస్లింగంధపఠన సంప్రదాయముగూర్చి చాలనెలలు తీవ్రకలహము కల్గినది. ఆసమస్యను తక్కిన ముస్లిమునాయకు లెవరును పరిష్కరించలేకపోయిరి. అంతట ఉభయపక్షములకోరికపైన మాలానా అజాదుగారే ఆసమస్యను నేర్పుతోను శాంతముతోను పరిష్కరించినారు. ఇటీవల, పంజాబు కాంగ్రెసుసంఘపుపక్షములమధ్య చిరకాలముగనున్న తగువుల నాయన రాజీచేసి, మైత్రి గల్గించినారు. ఇట్లే, బెంగాలులోను ఇంకా యితరప్రాంతాలలోను కలుగు కలహములను నివారించుచున్నారు. హిందూముస్లిములమధ్య మైత్రియుంటే ఆయనకు పరమప్రీతి. హిందూమహాసభ 'శుద్ధి' సంఘటన' కార్యములు, ముస్లిములీగు 'తంజీమ్, తల్లిగు, కార్యములు, చేయుచు తరుచు పరస్పరం డీకొనుచున్నవి. వీటి అన్నిటికి బదులు 'జాతీయసంఘటనమే' ప్రశస్తమని ఆయన బోధించియున్నాడు.

13. అధ్యక్షోపన్యాసము.

[రామఘనుకాంత్ గెసులో 19-3-40 తేదీని జరిగిన
మకాలానాఅజాదుగారి అధ్యక్షోపన్యాసపు సారమీక్షింద
నీయబడినది.]

లోగదస్థితి.

1923 లో, ఈజాతీయమహాసభకు మీరు నన్నధ్యక్షు
నిగజేసియుండిరి; 17 ఏండ్లలోనే మరలచేసినారు. ఇప్పుడు
లోకము తీవ్రంగా మారుచున్నది. ఈ 17 ఏండ్లలో ఎన్నియో
అంచెలుదాటినాము. కొన్నిచోట్ల ఆగినాము, కాని ఎక్కడను
అసలేనిల్చిపోలేదు; మనము పరిస్థితులలో చిక్కుకోలేదు;
ఈప్రయాణంలో హానివృద్ధి లేవివచ్చినను, మనగమ్యమువై పే
దృష్టిపెట్టుకొన్నాము. ఎన్నడూ సందేహించలేదు. మన
కెన్నియో కష్టములేర్పడి, ఒకప్పుడు నడక మందగించినా,
ముందుకే పోవుచున్నాము.

1923 లో, మనగమ్యమెంతో దూరమైనట్లుతోచి, అదృ
శ్యముగనుండినది; ఇప్పుడో, సరిగాచూచితే, దగ్గరనే కనబడు
చున్నది. అయితే, ప్రస్తుతం మనయాత్రలో దగ్గరయైనకొలది
పోరాటపుచిక్కులు హెచ్చుచున్నవి. యుక్తమార్గమున నడ
చితే గమ్యముచేరుదుము; తప్పుదారిబట్టితిమా, కొత్తచిక్కు
లలోబడుదుము. ఇట్టి క్లిష్టస్థితిలోనమ్మికయుంచి నాకీగౌరవపద

వినిచ్చినందుకు మీకు కృతజ్ఞుడను. ముందు నా బాధ్యత నిర్వర్తిం చుటలో మీయందరిసాయము కోరుచున్నాను.

నాజీ ఫాసిస్టు పక్షములు.

ఇక, 3-9-1939 తేదీని యుద్ధములో దిగినమీదట మన మవలంబించినచర్య యెట్టిది? దానిచే నిప్పుడేస్థితిలోనున్నాము? ఇదే యిప్పుడు మనముఖ్యసమస్య. 1936 లో లక్నో కాంగ్రె సులో అంతర్జాతీయస్థితినిగూర్చి గొప్పతీర్మానముజేసితిమి. తరు వాతసాలీనా కాంగ్రెసువారట్టిభావమునేప్రతిపాదించుచున్నారు. ప్రపంచమందిపుడెన్నియో ముఖ్యవృత్తాంతములు జరుగుచు న్నవి. అన్యోన్యసామీప్యముహెచ్చినది. ఒకప్రాంతపు భావతరం గములు వెంటనే లోకమంతటను వ్యాపించును. విదేశస్థితివల్ల మనలోను, అట్లే మనచర్యలవల్ల విదేశాలలోను, పరిణామము కలుగుచుండును. కనుకనే ప్రజాతంత్రతను వ్యక్తిస్వేచ్ఛను నిరోధించు 'ఫాసిజము'ను 'నాజీజము'ను మనతీర్మానాలలో ఖండించియున్నాము. ఈరెండుఉద్యమాలు దినదినవృద్ధిజెంది లోకక్షేమముకు భంగకరమగుచున్నట్లు తోచియే, వీటిని నిరో ధించు ప్రజాతంత్రతాదులపైన మనసానుభూతి నిదివరలో చూపియున్నాము.

సామ్రాజ్యతత్వము.

కాని, ఈకొత్తయుద్యమాలకన్న నిజంగా బ్రిటిషుసా మ్రాజ్యపుతత్వమేలోకపుజాతుల స్వాతంత్ర్యముకెన్నియోరెట్లు

ఎక్కువహానికరములు. మరియు పై యుద్యమాల్లో కడనోయుంటే, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యతత్వము మనయింటిని వశపర్చుకొని, మన పైన పెత్తనము సాగించుచున్నది. వారితగువులవల్ల యూరపులో యుద్ధము వచ్చినది. అందులో దాస్యములోనున్న మనము సాయపడజాలము. మనకు స్వేచ్ఛయేర్పడినప్పుడే అందునుగూర్చి నిర్ణయించుకోగలము.

‘స్వాతంత్ర్యము మనసహజస్వత్వము; మనకది లేకుండ జేయుచున్న బ్రిటిషు సామ్రాజ్యపుతత్వమింకను తన పూర్వసంప్రదాయప్రకారమే వెలుగుచుండుట స్పష్టము. అట్టి సామ్రాజ్యతత్వముకు మనము సాయపడము, అని మన తీర్మానము. 1939 సం. ఆగస్టువరకు ఇట్టి యుద్ధతీర్మానముల జేసియున్నాము. అంతట సెప్టెంబరులో యుద్ధపుపిడుగు వచ్చిపడినది.

రాజ్యాంగపు చట్టము.

1935 లో కొత్త రాజ్యాంగమును మనకంటగట్టినారు. అప్పుడు మన కేదో యధికారమిచ్చి వేసికట్లు బ్రిటిషువారు తనుమామూలుప్రకారం లోకుల భ్రమపెట్టినారు. కాంగ్రెసు ఆయన్యాయపు రాజ్యాంగమును నిరాకరించినది. కాని, వెంటనే సంఘర్షణము లేకుండ, విశ్రాంతికై, రాష్ట్రములలో పాలన నొకషరతుపైన సాగించి చూచితిమి. 11 లో 8 రాష్ట్రాలందు కాంగ్రెసుప్రభుత్వములు చక్కగా పాలించుచుండినవి. అట్లుండట బ్రిటిషువారికి లాభకరము. మనము నాజీలపద్ధతిని ఖండించుచున్నాము.

దొమినియనులు.

అట్టిస్థితిలోను బ్రిటిషువారు తమప్రాతపద్ధతులు మానలేదు. సామ్రాజ్యపు దొమినియను ప్రభుత్వములన్నిటితో ముందుగా సంప్రతించిరి; అక్కడి ప్రజాసభలు స్వేచ్ఛతో చచ్చించి, తమయభిప్రాయము తెల్పినారు. ఇంగ్లండుకు పొరుగు నేయున్న ఐరిషుప్రభుత్వము తామీయుద్ధములో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడము, అల్స్టరు తమకు తృప్తికరంగా పరిష్కరించినతప్ప తటస్థులగుదుము, అని నిశ్చయించినారు. అయినను బ్రిటనులో నెవరును నోరెత్తలేదు. కాని, బ్రిటిషుసర్కారు మనరాష్ట్రప్రభుత్వములను సభలను మాట వరుసకైన పలకరించక, మనదేశమంతను ఈమహాయుద్ధములోకి దింపివేసినారు. ఇట్లు జరుగు సంగతి ఈదేశీయులకు తెలియనైనలేదు; మనకు త్వరలో దొమినియను స్వత్వంమాత్ర మిత్తుమన్నారు; కాని అదియైనను ఎప్పుడో వారికి తోచినప్పుడే నట ! తరువాత, బ్రిటిషు సామ్రాజ్యపు తత్వవింకను వెల్లడియైనది.

బ్రిటిషు రాజనీతి.

1914 లో బాల్కన్ ప్రాంతపుమూల నెక్కడో యుద్ధాగ్నిరవ కన్నడగనే, చిన్నజాతులహక్కుల రక్షింపవలెనని బ్రిటిషు క్రైంచీవారలు కేలారంభించిరి. పిమ్మట విల్సను అధ్యక్షుని 14 నియమాలు వచ్చినవి. వాటిగతి తరువాతనేమై

నది? ఇంగ్లండు ప్రాంసులు జయముతో మదించెను; వారి చర్య
 ధోరణివల్ల అసహ్యతగల్గి, ఇటలీలో ఫాసిస్టుతత్వము జర్మనీలో
 నాజీతత్వము నేర్పడినవి. వీటిని యంతృపద్ధతి పశుబలమును
 లోకశాంతికి భంగకరమైనవి. అంతట కొన్ని రాజ్యములు ప్రజా
 యత్తతకు, కొన్ని నియంతృరాజ్యములకు, తోడ్పడసాగినవి.
 ఈ రెండుకక్షలమధ్య బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము కొంతకాలము
 గోడమీదపిల్లివలెనుండినది. వారిది పైకి ప్రజాయత్తమే.
 బ్రిటిషుసామ్రాజ్యము కెప్పటికైనను సోవియటురష్యాయే
 ప్రబల ప్రత్యర్థియని, దానికన్న నాజీఫాసిస్టుల రాజ్యములే
 తమకు మంచివని, చేంబర్లెను ప్రభుత్వమువా రెంచినారు.
 బ్రిటిషుప్రభుత్వపు ధోరణి లోపాయికారీగ నియంతృరాజ్యము
 లనే ప్రోత్సహించినవి. అంతట వరుసగా అబిసీనియా, స్పెయిను,
 ఆస్ట్రీయా, జెకోస్లావేకియా, ఆల్బేనియాలు ప్రజల స్వాతంత్ర్య
 మడుగంటినది. ఆస్ట్రేలియావినాశము బ్రిటిషువారి సందిగ్ధపద్ధతిచే
 కల్గినదే. అందులఫలితముగ నాజీ జర్మనీ మరీ ప్రబలమైనది. ఇక
 ఊరుకొంటే, దానివల్ల బ్రిటిషుసామ్రాజ్యపు బలముకు భంగము
 కల్గే స్థితివచ్చినది. కనుక, ప్రజాయత్తత రక్షణకని ప్రకటిం
 చుచు, బ్రిటిషుప్రభుత్వమువారు యుద్ధముకు దిగినారు. ఈ
 పశుబలపు పోటీప్రదర్శనము లోకకంటకమైనది; బ్రిటిషువారు
 చెప్పే స్వాతంత్ర్యరక్షణపు పాటలనుమాత్రం లోకులందరు
 ఆతురతతో విన్నారు.

కాంగ్రెసువారి ప్రశ్న.

3-9-1939 తేదీని బ్రిటిషువారు యుద్ధం ప్రకటించినారు; 7-9-39 తేదీనే కాంగ్రెసుకార్యసంఘంవారు వార్ధాలో ఈవిషయం చర్చించినారు. ఇట్టిస్థితిలో వారు వెంటనే చర్యతీసుకొన్నను తప్పులేదు. అయినను, కాంగ్రెసు అధికారులు స్థితిగతులన్నీ నిదానముతో ఆలోచించినారు; ఈయుద్ధము సాగించుటెందుకు? ఇందు బ్రిటిషువారిఉద్దేశమెట్టిది? అది తెలిసినప్పుడే ఈసాగించు యుద్ధము మనకూ లోకముకూ షేమకరమగునో కాదో తేలును. యుద్ధమెప్పుడును వినాశకము, ఘోరము. స్వాతంత్ర్యము, ప్రజాయత్తత, శాంతియు లోకముకు సిద్ధించుటకే ఈయుద్ధముచేయుట నిజమైతే, అవి మనకును వర్తింపవలె గదా. కనుక, ఆయుద్దేశముల స్పష్టపర్చుమని వర్కింగుకమిటీ (=కాంగ్రెసుకార్యసంఘం) 14-9-40 తేదీని విపులమగు తీర్మానమును ప్రచురించినది. ఇందలికోరిక న్యాయము, నిరాక్షేపణీయము. ఈప్రశ్నను మనమే యెత్తినను, ఇది అన్యాయములతో బాధపడు మానవజాతికంతకూ కావలసినది. 25 ఏండ్లక్రిందట ఘోరయుద్ధముసాగి లోకమంతా పెద్ద నరకకూపమైనది. ఇప్పుడంతకన్న ఘోరనరకముకు ప్రయత్నము జరుగుచున్నది. 'చిన్నజాతుల స్వాతంత్ర్యం, సమిష్టి భద్రత, స్వయంవిర్ణయం, నిరాయుధత్వం, జాతి సమితి, అంతర్జాతీయ పరిష్కారం' ఇట్టిపెద్దమాటల ప్రచారంవల్ల లోకులు సమ్మో

హితులై నారు. కాని. ఫలితమేమైనది? అంతయు స్వప్నమువలె, అబద్ధమైనది. మరలక్షోభ యారంభించినది. వెనుకటి యనుభవమునుబట్టియైనను జ్ఞానముదెచ్చుకోక, కళ్ళుమూసుకొని మనము మహాప్రళయపు వినాశములో బడవలసినదేనా ?

బ్రిటిషువారి జబాబు.

కాంగ్రెసువారిప్రశ్నకు బ్రిటిషుసర్కారు కొన్నిజబాబులిచ్చినారు. వీటిలో మొదటిది 17-10-1939 తేదీని వైస్రాయిగారు ప్రచురించినది. ఇది అయోమయశైలిలోనున్నది. ఈ దీర్ఘప్రచురణను పరిశీలించితే సర్కారు ధోరణి కొంచెం వ్యక్తమైనది. వారియుద్ధోద్దేశములు తెలియుటకు బ్రిటిషుప్రధానిగారిచ్చినయుపన్యాసం చూడవలెనట! తీరాదానినికూడా విమర్శించగా, అందులో యూరపుశాంతియు అంతర్జాతీయ సంబంధాల సరిపెట్టుటయు నేయున్నవి. అందులో 'స్వాతంత్ర్యము ప్రజాయత్తత' ప్రశంసయేలేదు. ఇక మనదేశంవిషయమై, 1919 సం॥పు చట్టపు పీఠికలో చెప్పిన ఉద్దేశమే 1935 సం॥పు చట్టములోను ఉంచి, దానినే ఖాయపర్చినా మన్నారు. ఇప్పటికీ అదేపద్ధతియట ! అంతకన్న అందులో విశేషములేదు.

అంతట కాంగ్రెసు కార్యసమితివారు 21-10-39 తేదీని మరల సమావేశమైనారు. వైస్రాయిగారిచ్చిన పైజబాబు కేవలం అసంతృప్తికరమని స్పష్టమే; కనుక ముందుచర్య తేల్చక తప్పలేదు. 'ఈయుద్ధములో బ్రిటనుకుచేసే సహాయం బ్రిటిషు

సామ్రాజ్యమునుమరింత బలపర్చును. అది కాంగ్రెసు ఉద్దేశముకు విరుద్ధము. కాంగ్రెసు సామ్రాజ్యతత్వమును నిరోధించును; కనుక, అందుకై, కాంగ్రెసుమంత్రులందరు రాజీనామానీయవలెను' అని కార్యసమితి తీర్మానించినది. ఆ ప్రకారమామంత్రులు రాజీనిచ్చినారు. తరువాత కొన్ని సంగతులు జరిగినవి. రాజప్రతినిధికి గాంధీమహాత్మునికి సంభాషణలు జరిగినవి. తుదకు వైస్రాయి గారు 5-2-40 తేదీ ప్రచురణ చేసినారు. 'పరిస్థితులబట్టి వీలై నంత త్వరలోనే ఈదేశముకు శామినియను హక్కునీయవలెనని బ్రిటిషుసర్కారు సంకల్పము; అయితే రాబోవు రాజ్యాంగమును భావిస్థితిని ఇక్కడియెన్నికప్రతినిధులద్వారా ఈదేశ మే (ఇతరుల యాటంకము లేకుండ) నిర్ణయించుకొనుటకు తాము ఘోషించుచున్నాము. అనగా మనదేశముకు స్వయంనిర్ణయపు హక్కు ఉన్నదని బ్రిటను ఒప్పుకోదన్నమాట.

'ప్రజాయత్తత, స్వాతంత్ర్యము' అని ఈనాలుగేండ్లు బ్రిటిషు ప్రెంచి రాజనీతిజ్ఞులు చెప్పులు గింగురుమనునట్లరచుచున్నారు. కాని, క్రియలో అవి లేవు. మనదేశ మీసంగతి ఎత్తగానే, స్వాతంత్ర్యవసరము యూరపుకేనని వారు తేల్చివేసినారు. ఆసియా ఆఫ్రికాల జనుల ప్రశంస దేకూడదట. చేంబర్లెనుగా రీభావమును 24-2-40 తేదీని బర్మింగ్హాము వక్రతలోనింకను స్పష్టపర్చినారు. ఈ బ్రిటిషుమంత్రులు చెప్పినవి గత 200 ఏండ్లనుండి యూరపురాజ్యము లన్నిటికినున్న మనోభావ

ములను తెల్పును. 18 వ 19 వ శతాబ్దాలలో వ్యక్తులకు జన సంఘములకు స్వాతంత్ర్య ముండవలెనని నిర్దేశించిన సూత్రములన్నిటిని యూరపియనుజాతులకు మాత్రమే వర్తింపజేయుట, అందును క్రైస్తవజాతులకే ఆలాభమిచ్చుట, వారి సంకల్పము. ఇప్పుడు ఈ 20 వ శతాబ్దిమధ్యను చూడగా, గత శతాబ్దిలో చెప్పినవి చేసినవి అంతయు పూర్వకాలచరిత్రయై మాయమైనట్లు తోచును. మానవత్వ ముండవలెనను ప్రచురణ మాత్ర మింకను పోలేదు.

మన జాతీయ స్వత్వముగూర్చి బ్రిటిషు అధికారులు 1917, 1919 లలో అవలంబించిన నీతిని మనము మరువలేదు. కనుక, లోకవృత్తాంతములు శరవేగమున ప్రసరించుచున్నందున, 1939 లో బ్రిటిషువారి ధోరణి యెట్లున్నదో తెలుసుకోగోరితిమి. మనదేశమునుగూర్చి బ్రిటిషువారి వెరుకటి ధోరణి, సామాజ్యతత్వపుధోరణి, మారినదా? అని అడిగితిమి. 'లేదు' అనిస్పష్టంగా మనకు జబాబు వచ్చినది.

మనదేశీయులు మన ముందుగతిని నిర్ణయించుట కధికారమున్నదా, అందుకు బ్రిటిషుసర్కారు ఒప్పుకొందురా? అనేదే ఇప్పటి ముఖ్యప్రశ్న. మన జాతీయసమస్య కిదే మూలము. ఇది లేకుంటే జాతీయతయే లేదు.

ప్రస్తుత యుద్ధము.

ఇక యుద్ధవిషయము. ఇది సామ్రాజ్యబలం నిమిత్తం జరిగే యుద్ధము. ఇందులో బ్రిటిషువారికి తోడ్పడి ఆసామ్రాజ్యముకు జయంగలిగించితే, అందువల్ల బలపడి, మనదేశంపైన ఆసామ్రాజ్యపు ఆధిపత్యమింకను చిరకాల ముండును. ఇట్లు మన దాస్యపరిమితి వృద్ధియగుటకు మన మంగీకరింపము. వారి దారివేరు, మనదారివేరు.

ఈయుద్ధమువల్ల మనకు వచ్చిన ఫలితమేమి ? 1937 లో మన మారంభించిన మితసహకారము నిల్పులయినది. అనగా మరల అసహకారమార్గము పట్టినాము. ఇక వెనుకకు మళ్ళుట లేదు; ముందుకే పోవలెను.

సామ్రాజ్యతత్వము న్యాయవిరుద్ధము.

జాతు లేవియు, సంఘర్షణము వచ్చినప్పుడు, తమ వశమైన రాజ్యములను నిర్బంధంవల్లగాని వదలుకోరు.

వ్యక్తులు నీతితో వర్తించినను, నీతిన్యాయములను అధికారి రాజ్యములు గమనించుటలేదు. యూరపులో నిప్పుడు మానవస్వత్వముల నెట్లు నాశముచేయుచున్నారో స్పష్టమే. హక్కుల నిర్ణయముకు పశుబలముపై నే ఆధారపడుచున్నారు. కాని, ఈ ప్రాతపద్ధతి వ్యర్థము హానికరమునని లోకమంతటను కోట్లకొలది జనులు తహతహలాడుచున్నారు; శాంతి న్యాయముల ఆధారముతో కొత్తపద్ధతి కావలెననుచున్నారు.

ఈ ధోరణి మానవుల ఆత్మశక్తిపై న ఆధారపడునది. ఇది క్రిందటి యుద్ధముతో ఆరంభమై వేగంగా బలపడుచున్నది.

ఇట్టి పరిస్థితిలో, ఇంతవరకు పాలకపాలిత సంబంధము గల్గిన బ్రిటిషువారు మానము శాంతి న్యాయపద్ధతులతోనే కొత్త సంబంధ మేర్పర్చుకొనుట అసంభవముకాదు. బ్రిటిషువారందు కొప్పుకుంటే, మానవజాతి కుపకరించి మార్గదర్శకులై యుండురు. కాని, అందుకు బ్రిటిషువారిలో హృదయపరిణామము కావలె. అది యిప్పుడు లేదు.

ఇట్లు లోకము అంధకారబంధురమైయున్నను, మానవ స్వభావము సహజముగమంచిదని గాంధీమహాత్ముని దృఢవిశ్వాసము. సిద్ధాంతభంగము లేని పద్ధతిని, అన్యోన్య సమాఖ్య కెంతయవకాశమున్నను, ఆప్రకార ముపయోగించుకొనుట కాయన సిద్ధముగ నున్నాడు.

ఈయుద్ధము రాగానే బ్రిటిషువారు శాంతిన్యాయముల స్థాపనకే యత్నించుచున్నట్లు వారి ప్రముఖులు ప్రకటించుచున్నారు. ఆభావము నిజమైతే, చాల సంతోషము. కాని, అది అసత్యమని, బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వపు శాంతిన్యాయవాదమనేది దొంగనాణెమని, భారతీయసమస్య అనే మచ్చురాయితో పరీక్షించగానే, తేలినది.

ఇదే ముఖ్యసమస్య; తక్కినవన్నియు ఆనుషంగికములు. ఇందునుగూర్చి బ్రిటిషుసర్కారును కాంగ్రెసువారు మాట

యిమ్మన్నారు. ఆకోరిక అన్ని సంఘములకు నిష్ఠము, నిరా
క్షేపణీయము. కొన్ని పక్షములకు కాంగ్రెసుతో సమంగా ప్రగ
తిలేక, ప్రత్యక్ష సంగరముకు అవి వెచుదీయుమాట నిజమే. కాని,
భారతీయులకు స్వాతంత్ర్యము జన్మహక్కు, అది అవసరము,
అని అన్నిపక్షములు అంగీకరించినదే. అట్టి మార్పువల్ల తమ
ప్రత్యేకపుహక్కులకు భంగము కల్గునని భయపడేవారును కాల
వేగమున వచ్చు స్వాతంత్ర్యసూత్రము నంగీకరింపక తప్పలేదు.

సాంఘిక సమస్య.

ఈవిషయస్థితి అందరికీ పరీక్షాస్థమయము. ఇందువల్ల
కొన్ని రాజకీయములేగాక. సాంఘికసమస్య నిజస్వభావమును
వెల్లడియైనది. సాంఘికసమస్యతో అసలు రాజకీయసమస్యను
ముడిపెట్టి, భారతదేశపు రాజకీయసమస్య పరిష్కారముకు
మైనారిటీ (=స్వల్పసంఘము) సమస్యయే అడ్డమువచ్చినట్లు లో
కులను నమ్మించుటకు, ఇంగ్లండులోను ఈదేశమందును చాల
సార్లు ప్రయత్నాలు జరిగినవి. 'విభజించి పాలించుట' మనదేశ
ములో 150 ఏండ్లనుండి బ్రిటిషువా రవలంబించిన పద్ధతియే.
పరాధీనులలో విభేదములు హెచ్చించి, వారి కేర్పడు దుర్బల
త్వమును తమ లాభానిమిత్తం విదేశప్రభుత్వ ముపయోగించు
కొనుట సహజమే. మనలో విభేదము లున్నంతకాలమే ఇక్కడ
విదేశప్రాబల్యము సాగుట సులభము.

కాని, మనదేశములో సామ్రాజ్యతత్వమిప్పు డంతమొం
దినదని, వెనుకటి కథ అంతా పోయినదని, ఇటీవల బ్రిటిషువారు

అందరినీ నమ్మిపజ్జుచినారు. అదే నిజమైతే, సాంఘికసమస్యను తను రాజకీయలాభం నిమిత్త ముపయోగించుకొనే పాడు సంప్రదాయము నిప్పటికైన మానరే? ఈ 5 నెలల చరిత్ర వల్ల సామాజికత్వ మ్లు నిల్చియున్నట్లు స్పష్టమైనది. మనకు సాంఘికసమస్య యున్నమాట నిజమే; కాని బ్రిటిషురాజనీతిజ్ఞులు దానిని స్వలాభముకు ఉపయోగించుకొనుట మాత్రం కేవలం అన్యాయము.

ఈసమస్యనుగూర్చి కాంగ్రెసునాదిధోరణి స్పష్టమే. సాంఘికసమస్యయున్నదని, అదిముఖ్యమైనదని, అది వెంటనే పరిష్కారం కావలెనని, కాంగ్రెసువారు చెప్పుచునేయున్నారు. కాంగ్రెసుచరిత్ర అంతయు ఇందుకు నిదర్శనము. మనజాతీయాదర్శము చేరుటకు ముందు సాంఘికసమస్య పరిష్కరించవలెనని తెల్పి, కాంగ్రెసువారిందుకు రెండుసూత్రములు నిర్ణయించినారు.

1. ఈదేశముకొన్ని రాజ్యాంగమేర్పడినను, అందులో 'అల్పసంఘము'లన్నిటి హక్కులు భద్రముగ రక్షించుటకు హామీ యివ్వబడును.

2. ఆహక్కులకొన్ని రక్షణకావలెనో, ఆయల్పసంఘము లే నిర్ణయింతురు: అనగా వారిఅంగీకారముమీదనే రక్షణ నిర్ణయ మూధారపడును.

ఈ 'మైనారిటీ'ల సమస్య ఇతరదేశాలలోను ఉన్నది. ఆ దేశాలలో నెక్కడను ఈసమస్యకు పైనసూచించిన పాటి

కన్న నెక్కువన్యాయమైన పరిష్కారసూచన యున్నదని యెవరైనా చెప్పగలరా? మనయేర్పాటులో నేమి లోటుకలదు? అందులో లోపములుంటే సవరించుటకు కాంగ్రెసు ఎప్పుడును సిద్ధమే. నేను కాంగ్రెసులో చేరియున్న ఈ 19 ఏండ్లలోను కాంగ్రెసువారి ముఖ్యతీర్మానములేవియు నాతో సంప్రతింపులేకుండా జరుగలేదు. పైన చెప్పిన సూత్రములు వట్టిమాటలుకావు. అవి కాంగ్రెసువారు నిర్ణయించుకొన్న కార్యక్రమపువే. గత 15 సం॥ లలో ఇందుకెన్నియోసారు లగ్ని పరీక్ష కలిగినది. అందుకెప్పుడు నుచలించక కాంగ్రెసు నిలువగల్గినది.

కాంస్టిట్యుయెంటు అసెంబ్లీ (=ప్రజాపరిషత్తు) పద్ధతిని గూర్చి కాంగ్రెసువారేర్పర్చిన నియమములు ఇందుకు గొప్ప నిదర్శనములు. ఆ 'మైనారిటీ'లు, (తమకట్టే యిష్టమైతే) తమ ప్రత్యేకపువోట్లద్వారానే తమప్రతినిధుల నెన్నుకోవచ్చు; అందు కితరులవోట్లక్కరలేదు. తమకు నిర్ణయించే హక్కులును తమ అంగీకార ప్రకారమే జరుగును. ఏప్రశ్ననుగూర్చియైన ఏకాభిప్రాయం కుదురకపోతే, అప్పుడు, మైనారిటీసంఘమును ఒప్పుకొనే నిష్పక్షపాతమైన న్యాయసంఘంవారు దానిని పరిష్కరింతురు. బహుశః అందుకవసరమే కలుగదు. ఇంతకన్న సవ్యమైన పద్ధతి నెవరైనా సూచించితే, దానినొప్పుకొనుట కభ్యంతరము లేదు.

అట్టిస్థితిలో, 'మైనారిటీ' సంఘసమస్య పరిష్కారం కావలె నని ప్రతిపాదించే బ్రిటిషురాజనీతిజ్ఞులు మమ్ము హెచ్చరించుటెందుకు? ఈదేశముకు స్వాతంత్ర్యమిచ్చుట కదేయష్టమైనదని లోకమును నమ్మించుటెందుకు? బ్రిటిషుసర్కారు మాస్వాతంత్ర్యపుహక్కు నొప్పుకొని 'మైనారిటీ' సమస్యనుఆపైన అన్యోన్యంగాగీకారంతో పరిష్కరించుకొనుట కవకాశమియరేల?

ఈవిభేదములు బుద్ధిపూర్వకంగానేపెట్టి వృద్ధిచేయబడుచున్నవి. ఇట్లు మనబంధములు హెచ్చుచున్నవి. మనమార్గములో నిరోధములు కష్టములు నెన్నివచ్చినను, ధైర్యముతో వాటినిదాటి సవ్యపద్ధతిని దాటనిశ్చయించుకొన్నాము.

ముస్లిముల పొరబాటు.

ఇంతకును, ముస్లిములు స్వల్పసంఘమని తమముందుస్థితినిగూర్చి భయపడవలెనా? స్వల్పమైన 'మైనారిటీ'లు అట్లు భయపడుటసరియే. కాని, రాజకీయంగా మహమ్మదీయులు స్వల్పసంఘంవారనుటలో అర్థములేదు. ఈసంగతిని 28 ఏండ్లక్రిందటనే నేను 'అల్ హిలాల్' పత్రికలో నిరూపించినాను. ఇప్పటికిని నాయభిప్రాయమంతే. హిందూదేశముప్రజాయత్తమైతే తమహక్కులకు భంగముకల్గునని భయపడుటయు అసంబంధమే. ఈపొరబాటువల్లనే, ఎన్నియో అనుమానములు, తప్పుహేతువాదములును, జరిగినవి. అందువల్ల ముస్లిములు భ్రమవశులైనారు; ప్రపంచముకును మనదేశపు యధాస్థితినిగూర్చి అపసవ్యపు భావములేర్పడినవి.

కాంగ్రెసువారు జాతీయోద్యమ మారంభించగానే, దానికి ప్రతిక్రియగా బ్రిటిషుఉద్యోగివర్గమీ విభేదముల బుట్టించు యెత్తును సిద్ధమైనారు. 'ఈదేశములోని హిందువులు ముస్లిములు రెండు ప్రత్యేకసంఘములు, కనుక ఏకజాతిలేదు, అందువల్ల జాతీయవాంఛను వర్ణింప వీలులేదు' అని ఒక వాదము పెట్టినారు. మరియు, 'హిందువులకన్న ముస్లిములు చాలకొద్దిమంది, కనుక ప్రజాయత్త ప్రభుత్వము వచ్చేకల్పంలో, ఇక్కడ అధికసంఖ్యయగు హిందువుల పాలనయే కలిగి, ముస్లిముల ధోగతి పాలగుదురు' అని మరొకవాదమును పెట్టినారు.

ఈయుక్తి కొత్తదికాదు; పూర్వంవైస్రాయియైన డఫరిన్ ప్రభువు, వెనుకటి వాయవ్యపరగణాల పాలకుడైన సర్ ఆక్లండు కాల్యుగుగార్ల కాలమునుండి యిదివచ్చుచున్నది. ఇట్లు బ్రిటిషుసామ్రాజ్యతత్వ మీదేశంలో విభేదమును విషాంకురము నునాటి పెంచినారు. ఈ 50 ఏడ్లలో అది బాగుగ వేరుబారినది.

మైనారిటీసంఘ మననేమి.

రాజకీయాలలో, సంఖ్యలో తగ్గినంతమాత్రమున 'మైనారిటీ' సంఘమని, ప్రత్యేకరక్షణ కావలసినదని, అనిపించుకోదు. బొత్తిగా ఆత్మరక్షణకు వీలులేనంత స్వల్పసంఖ్యగల్గి, శక్తిహీనమైనప్పుడే మైనారిటీసంఘ మనబడును. ఒకదేశంలో, ఒకసంఘ మొకకోటి, రెండవది రెండుకోట్లు నున్నంతమాత్రమున, మొదటిది స్వల్పసంఘముగా లెక్కించనవసరము లేదు.

అది దుర్బలము కాకపోవచ్చు ఈసూత్రప్రకారం ముస్లిముల సంగతి చూడుడు. వారు కోట్లకొలదిగనుండి, దేశమంతట వ్యాపించియున్నారు. ఈదేశపు ముస్లిములు 80 కోట్లు 90 కోట్లకు మధ్యనున్నారు. హిందువులు వగైరాలలోనుండు జాతికుల విభేదములు వారికిలేవు. మహమ్మదీయసంప్రదాయపు సర్వజన భాతృత్వము సమత్వమువల్ల వారిలోనే ఏకీభావమున్నది. వారు మొత్తపుజనసంఖ్యలో $\frac{1}{4}$ వంతే అయినను చాలకోట్ల జనులు బలీయులును; కనుక, భారతదేశము స్వతంత్రము ప్రజాయత్తమునై నప్పుడు, తమహక్కులు రక్షించుకోలేమని ఈ మహాసంఘము భావించుట సవ్యమేనా? వారు అన్నిప్రాంతాలలో హెచ్చుతగ్గులుగానున్నారు. మనదేశపు రాష్ట్రాలలో నాలుగింటిలో—బ్రిటిషు బెలుచిస్తాను సహా అయిదింటిలో—ముస్లిములే హెచ్చుమంది; అనగా, అయిదింటిలో తక్కినమతాలవారే అల్పసంఖ్యవారు. కనుక, ఏడింటిలో హిందువులు, ఏడింటిలో ముస్లిములు, హెచ్చు. అట్టిస్థితిలో ముస్లిములు కేవలం అల్పసంఖ్యవారని బాధపడుట కెట్టికారణమూలేదు.

భారతదేశపు భావిరాజ్యాంగము ఫెడరేషను (=సమిష్టి ప్రభుత్వము); అదిప్రజాయత్తముగ నుండకతప్పదు, అందులో, ఆయా రాష్ట్రముల కాంతరిక స్వేచ్ఛ యుండును. ఫెడరలు కేంద్ర ప్రభుత్వముకు, విదేశసంబంధము, దేశరక్షణ, సుంకములు, ఇట్టి అందరికిసే అవసరమైన విషయములే సంబంధించును. అట్టి ప్రజాయత్తమైన భావిరాజ్యాంగంలో మెజారిటీ మైనారిటీ

సంఘముల బాధయుండునని శంకింపవీలులేదు. మనము ఈద
దలచియు, గట్టుపైనేనిలిచి, స్థితిలోదిగుటకుజంకువారి రీతినున్నా
ము. ఈదుటకు ధైర్యముతో స్థితిలోదిగవలెను; అప్పుడనుమా
నములన్నియు మాయమగును.

భారతీయ ముస్లిములకు ప్రశ్న.

ఈసమస్యను నేను 1912 లోనే మొదటిసారి ఆలోచిం
చితిని. అప్పటికి (1888 నుండి), ముస్లిములురాజకీయములలో
జేరక, జాతీయతకు వ్యతిరేకులై యుండిరి. అయినను నేను
నిదానముతో విమర్శించి, నిశ్చయించితిని. భారతీయులందరము
ఒకేపడవలో పోవు ప్రయాణికులవంటివారము. వట్టిపైచర్చ
లు వ్యర్థములు. మనదేశపు భావిస్థితినిగూర్చి, ముస్లిములము
జంకు భయము గల్గియుంటే, మనము వెనుదీసి వేరుమార్గము
పట్టదగును. ఆస్థితిలో 3 వ పక్షమగు బ్రిటిషువారీదేశంలో
మనరక్షణకై స్థిరంగా ఉండవలసినదే. మనమట్టి పిరికివారమైతే
ముందునుగూర్చి మనకెట్టివాగ్దానములిచ్చినను, రాజ్యాంగరక్ష
ణలిచ్చినను, మనము బాగుపడలేము. ఇట్లుగాక, మనకుధైర్య
ము ఆత్మవిశ్వాసమునుంటే, మనము మాంద్యము, శంక, అశ్ర
ద్ధవగైరాలను వదలి, ధైర్యవిశ్వాసములతో కార్యరంగముకు
దూకవలెను. ధీరసాహసులు కార్యపరులు నెప్పుడును చెడరు.
దారిలో చిక్కులు వచ్చినను, జంకక మనమీదేశపు జాతీ
యాదర్శముచేరవలసినదే. నాప్రతినాశములను ఈభావమున్నది.
ఇస్లాము ధర్మము స్వాతంత్ర్యబోధకము; కనుక, ముస్లిములు

దాస్యము కొప్పుకొకూడదు. దేశదాస్యమును పోగొట్టి, జాతీయస్వాతంత్ర్యము సంపాదించుటకు ప్రతిముస్లిమును సిద్ధపడవలెను. ఇస్లాంధర్మమును వదలునాడే పరాధీనముగ నుండగలడు.

1912 లో నేనిట్టిభోధ కారంభించితి. అంతట కొందరు నాభావముకువచ్చిరి. తరువాత నేను నాలుగేండ్లు జైలులో నుండి వచ్చినాను. అప్పటికి ముస్లిములు తమరాజకీయసిద్ధాంతములు సవరించుకొన్నారు; దాస్యపుగొలుసు త్రెంచదలచినారు. తరువాత ఈ 20 ఏండ్లలో చాలసంగతులు జరిగినవి; కొత్తభావతరంగములు వచ్చినవి. ఐతే, ఏమార్పువచ్చినను ముస్లిములెప్పుడును వెనుకబడుట కిష్టపడరని నాయభిప్రాయము.

భావి కార్యము.

ఇప్పుడు ముస్లిములు ముందుమార్గమును గూర్చి సందేహములో నున్నారు. ఇటీవల జరిగిన యావత్తు వృత్తాంతములను నేను జాగ్రత్తతో పరిశీలించినాను. నేను వాటిలో పాల్గొన్నాను. అన్నిసందర్భములు గమనించి, ఆత్మవంచనకు లోబడకుండ విమర్శించగా, నేను లోగడ చెప్పినదే సరియని, ఈ దేశపు 9 కోట్ల ముస్లిములును నేను 1912 లో చెప్పిన భావములనే అనుసరింపవలెనని, వేరుమార్గము లేదని, నా దృఢ నిశ్చయము. 1912 లో నాభావము లొప్పుకొన్నవారిలో కొందరిప్పుడు వ్యతిరేకించి యున్నారు. వారు మనస్ఫూర్తిగ బాధ్యతతో ఆలోచించవలెనని కోరుచున్నాను. జాతుల భావిస్థితిని

గూర్చిన విషయము, కనుక తత్కాలపు ఉద్దేశముతోగాక, నిదానముగ ఆలోచించుడు. ప్రస్తుతము మేఘములు కమ్మి అంధకారమయముగ తోచవచ్చు. కాని, నిజస్థితియను కాంతిలో చూడవలెను. అప్పుడు నేజెప్పినదే మార్గమని తేలును.

ఇస్లాంమతపు 1300 ఏండ్ల చరిత్రయు, దానికళలు, వాఙ్మయము, సంస్కృతి, నాకు ప్రత్యేక సంపత్తులు. వాటిని రక్షించుట నావిధి. నాముస్లిం సంస్కృతికి భారతీయతకు సంఘర్ష మేమియులేదు; అనుకూల్యమే కలదు. నేను భారతజాతిలో నొక భాగముగ నున్నాను. ఈ జాతీయ భవనము నేనులేకుండ సంపూర్ణముకాదు. ఆభావమును వదలుకోలేను.

భారతదేశములో నెన్నియో జాతులు, మతములు, నాగరికతలు ప్రవేశించుట దీనిచారిత్రకవిశేషము. ఈచలువనేల యెందరికో యాశ్రయమైనది. చరిత్రకాలముకు పూర్వమును జనబృందము లక్కడకు తరంగములుగ వచ్చిపడినారు. తరువాత నెందరో వచ్చిరి ఉర్వరయగు సీమహదేశ మందరిని తన యొడిలోనుంచి యాదరించి, సోషించినది. గంగా యమునా సంగమమువలె రెండుసంస్కృతిప్రచాహములు కొంతకాలమువేరుగ నుండి, ప్రకృతిశక్తివల్ల పిమ్మట కలసినవి. ఈరెండు అమూల్య సంపత్తుల మిశ్రణమే భారతీయసంస్కృతి. ఇందులో ముస్లిం సంస్కృతిలో ప్రజాయత్తత సర్వజనసమత్వము నున్నవి.

హిందూమత మీదేశమందు చాలవేల యేండ్లనుండి యున్నది. కాని, ముస్లిముమతమును వేయేండ్లనుండి యీదేశము

మన్నది. హిందువు తాను భారతీయుడననుచు, హిందూమతమను సరించుచుగదా ! అట్లే ముస్లిములు తాము భారతీయులమని గర్వపడుచునే, ముస్లింమత మనుసరింపవచ్చు. ఇట్లే క్రైస్తవులు భారతీయుల మనుకొనుచు, ఈదేశపు క్రైస్తవమత మాచరింతురు.

ఈవేయేండ్లలో మనమిశ్రణము కనబడును. మనభాషలు, కవితలు, వాఙ్మయములు, సంస్కృతి, వేషము పద్ధతులు, ఆచారములు, వగైరా లన్నిటిలో సమిష్టికృషి ఫలితము ప్రతిబింబితమైనది. మనభాషలు అసలు వేరుగ నుండినను, ఇప్పుడు సామాన్యభాష వాడుచున్నాము. ఇట్లే ఆచారవ్యవహారాలలోను మిశ్రమమున్నది. పూర్వపు వేషములు పాతచిత్రములలోనేగాని ఇప్పుడు వాడుకలోలేవు. ఇట్లొకేజాతి, సమిష్టినాగరికత, కల్గియున్నది. ఇవి పొమ్మన్నను పోవు. వేయేండ్లక్రిందటి హిందూజీవితమును తేవలెనని హిందువు లెవరైన యత్నించినను, అది యిప్పుడు స్వప్నమువంటిదే యగును. అట్లే ముస్లిము లెవరైన వేయేండ్లక్రిందట మధ్య ఆసియా పారసీకములనుండి వచ్చిన సంస్కృతి నిప్పుడు తేబోయినను, అదియు సాధ్యము కాదు. మతవిషయములందు పునరుద్ధరణ ముంచిదే; కాని సాంఘికవిషయముందై తే యిట్టికృషి ప్రగతిని చెరుచును.

ఈవేయేండ్లలో క్రమముగ ప్రకృతియే గూఢముగ మిశ్రమముచేసి, ఏకజాతిని నిర్మించినది. ఇష్టమైనను కాకున్నను, మనమందర మిప్పుడు అభేద్యమై ఏకమైన భారతజాతియైనాము.

కృత్రిమము భేదించబోయినను, అదియిప్పుడు విడిపోదు. ఈ చారిత్రకసిద్ధి నొప్పుకొని మన భవిష్యత్తును చక్కబెట్టు కృషిచేయుదము.

ఒక తుదిమాట: ఐకమత్యము, క్రమశిక్షణ, గాంధీమహాత్ముని నాయకత్వమందు సంపూర్ణవిశ్వాసము, ఈమూడు నున్నప్పుడే మనకు జయము గల్గును. అందువల్లనే మన యుద్ధము మిదివరలో నున్నతస్థితికి వచ్చినది; ముందును ఆయన నాయకత్వముద్వారానే మనకు జయముతో కార్యసాధనయగును. మన పక్షీక్షసమయము వచ్చినది. ప్రపంచపుదృష్టి మనపై నున్నది. మన మందు కర్హులగుటకు కృషిచేయుదము.

సారాజహాన్ సే అచ్చా, హిందోస్తాన్ హమారా ।

హమ్ బుల్ బుల్ హైం ఇన్ కీ, యహోబోస్తాన్ హమారా ॥

మజహబ్ నహీ సిఖాతా ఆపస్ మేం బైర్ రఖనా ।

హిందీ హై హమ్, వతన్ హై హిందోస్తాన్ హమారా ॥

(సర్ మహమ్మద్ ఇక్బల్)

89

no

Check List

Book Number	NDK01E170	Date	11/06/23
Front Cover	Yes	Back Cover	Yes
Blank Pages	2, 11, 12, 89		
Missing Pages	120		
Prepared By	Hema	Cutting By	Hema
Scanned By	Ch. Ramya	Pages	101
Quality Checking	PRAGATHI		